

Sverre Haagensen
Gamle Madsrud Allé 6
Oslo

A la carte -

Forts. fra side 2

Når kretskampene er avvirket i løpet av februar ville en kvalifisering på lagbasis med skiftende lagkombinasjoner sikkert være av stor verdi for å finne frem til vårt for tiden sterkeste damelag. I betraktning av at vi vel neppe har disponert sterkere spillemateriell innen dameklassen enn nå og med den glimrende trening de senere års damelag har vært underkastet, synes mulighetene for en god internasjonal plase-ring å være tilstede — forutsatt saken i tide gripes rasjonelt an. Det skulle være morsomt om Halle & Co. hadde en lykkelig hånd i denne saken — som i så mange andre.

♠ ♥ ♦ ♣

NÅ KAN DE FÅ SPILL FRA VERDENSMESTERSKAPET I TURIN

Det amerikanske bridgeforbund har i disse dager gitt ut en bok med 350 utvalgte spill fra VM i Turin. Spillene er hentet fra finalekampene og byr på mye interessant stoff. Samtidig bringer boken gode oversikter over de forskjellige spillers systemer — franskmennenes Canape og Relay systemer, englendernes gammeldagse og moderne Acol, amerikanerne Roth—Stone, moderne Culbertson og Goren systemer samt italienernes Neapolitaner og Romer kløver. Prisen er kr. 25,— og boken kan bestilles gjennom Aasm. Engens Forlag, Universitetsgt. 7, Oslo.

♠ ♥ ♦ ♣

Vår sterke protest mot at turneringsarrangører ikke retter *bevislig feilskrevne slipper* bragte omgående resultat. Vi fikk Bjørn Larsen på tråden.

— Du har helt rett i hva du skrev. Turneringsledelsen har ikke anledning til å la være å rette feilskrivne slipper, hvis tiden tillater retting. § 95 i de internasjonale livoene for duplikatbridge

dekker tilfellet helt klart. Det står nemlig:

«Regnskapssjefens plikter. Om tiden tillater det, skal regnskapssjefen undersøke spillernes føring av scoren, **RETTE SCORE SOM PÅVISELIG ER UKORREKT**, og sende tilbake til ny bevitnelse eller retting score som kan være ført feil.»

Riktignok, fortsatte Bjørn Larsen, ble det for endel år siden praktisert en slik regel i et NM for par. En var på forhånd ikke oppmerksom på bestemmelsen i § 95, men feilen gjorde at saken ble klarlagt. Siden dengang har det såvidt jeg vet aldri blitt praktisert noe annet enn det § 95 foreskriver — det være seg i forbunds-/krets eller klubbarrangementer. Det er ingen grunn til å legge skjul på at det ble begått en feil dengangen, men det er grunn til å understreke at feilen aldri er blitt gjentatt og heller aldri vil bli gjentatt i noen offisiell turnering.

Skal jeg forresten gi et godt råd til turneringsarrangører, sluttet Bjørn Larsen, så skal de ved første anledning hvor feilnotering forekommer, idømme synderne et passende antall straffepoeng og deretter uten noen offentliggjøre at de og de par er blitt idømt så og så mange straffepoeng. I samme øyeblikk deltagerne oppdager at straffepoeng gis uten forutgående advarsel blir det erfaringsmessig praktisk talt slutt på å skrive galt.

♠ ♥ ♦ ♣

Storefjelluken blir i år fra 29/1—5/2. Hovedturneringen går lørdag 4. og søndag 5. februar. Anmeldelsesfrist 21/1. Anmeldelse skjer til Storefjell Hotell eller til Aasmund Engen. Deltagelsen er begrenset til 32 par.

♠ ♥ ♦ ♣

På Oppdal Turisthotell arrangerer KNA bridgeuke fra 9/4—16/4 — altså like etter påske. Det er plass til 24 par. Kun ettermiddag og aften blir anvendt til bridge. Formiddagene står til fri disposisjon for turer etc. Skiheis. Anmeldelse til KNA, Oslo.

♠ ♥ ♦ ♣

Og så en liten påminnelse tilslutt: Har De husket å fornye abonnementet? Det sparer både Dem og oss for ekstra bryderi.

Pris kr. 1.75

FORBUNDSSTYRET GODKJENNER

NEAPOLITANERKLOVEREN

Leif Nielsen: SPILL FRA ELITETURNERINGEN

T. Reese: FØR IKKE MAKKER PÅ VILLSPOR

INTERVJU MED PRESIDENTEN

STAVANGERGRANDEN

Den nye regnskapstabellen!

— OG DENS KONSEKVENSER

påny. «Men hold et øye med klokken mens De arbeider så de husker de siste 25 ørene jeg skal ha,» mumler Skalmerud. «Gå bare ikke slik opp i arbeidet at De glemmer minuttviseren, for da skriver mine folk ut en deilig mulkt på Dem», er atter Skalmeruds lille hilsen. Som om dette skulle stimulere til «økt innsats»!)

— Kjære deg, svarte jeg Halle. Jeg kan da gjerne ta den lille «Skalmerudturen» for deg, for jeg er ledig og du er sterkt opptatt. Hvor står bilen din?

— Jeg er deg meget takknemlig, for jeg har nok å gjøre. Bilen står like nedenfor Klingenberg kino og nummeret er....er....er....

Halle husket tydeligvis ikke sitt eget bilnummer!

Men han var som vanlig kjapp i tankegangen. Han grep hustelefonen og ringte til sin privatsekretær.

— Hva er nummeret på bilen min. Kan De skaffe meg det?

— Et øyeblikk!

Men sekretæren hadde ikke nummeret. Stor konferanse!

Endelig finner sekretæren forsikringspolisen på bilen. Der står heldigvis bilnummeret.

Halles avskjedsreplikk idet jeg stakk ut av døren for å ordne parkometeret:

— Jeg husker ikke nummeret, for jeg har jo bare hatt den nye bilen min i 1 år. Notert nummeret har jeg virkelig ikke. Det overlater jeg til vårt utmerkede, underbemannede politi, for notere numre er de virkelig flinke til å gjøre. At enkelte grovere forbrytelser ikke blir oppklart p.g.a. mangel på mannskap er en av disse sivilisasjonens ulogiske velsignelser som publikum og bileiere tålmodig må finne seg i.

Vel tilbake fra parkometereventyret spør jeg Halle:

— Hvorledes er du tilfreds med året som gikk?

— Hyggelig med fremgangen, som vi må ha lov til å konstatere — spesielt fordi det synes å være en motsatt tendens i enkelte av våre nabo-land. Som grunn til dette blir oppgitt Televisjonens voldsomme fremgang. På dette område befinner vi oss her i landet fremdeles på et meget primitivt stadium, så vi skal ikke se bort fra at vi KAN få en stagnasjonsperiode vi også. Men vi må få lov til å glede oss over de lyse sidene, og da vil jeg peke på at tilslutningen til våre større arrangementer viser jevn og sikker stigning. Jeg tenker her særlig på NM for lag og NM for par.

— Bjørn Larsen var meget fornøyd med stigningen i medlemsantallet. Han fortalte meg at stigningen var større enn på mange år. Hva er ditt inntrykk?

— Jeg er helt enig med generalsekretæren. Utviklingen går, som jeg nettopp har sagt, i den riktige retningen. Her kommer det moment til at etterhvert som vår organisasjon blir stadig fastere bygd

opp, blir medlemsoppgavene fra klubbene bedre ajourført. For forbundet er det av den største betydning at klubber og kretser fører best mulig kontroll med medlemsoppgavene, slik at kontingentinnngangen — som er selve ryggraden i Forbundets drift og økonomi — til enhver tid er ajour med de faktiske forhold.

(Som revisor i Forbundet kan jeg bare så sterkt jeg kan understreke betydningen av presidentens uttalelse. Men det bør samtidig bli slått fast at Bjørn Larsen er meget fornøyd over utviklingen og det er ingen grunn til å legge skjul på at restansene til Forbundet, takket være interesserte og energiske tilitsmenn i klubber og kretser er redusert ganske vesentlig).

Hva med internasjonal representasjon?

— Vi må absolutt delta i kommende Europamesterskap i Torquay. Om vi dessuten får råd til en landskamp med England eller Frankrike er i første rekke et økonomisk spørsmål, som vi får se litt nærmere på.

— Og uttagningsprinsippene. Vil de bli som før, eller kunne tiden nå være inne til å myke dem litt opp? F. eks. ved å la Norgesmestrene møte et av Forbundsstyret uttatt representasjonslag til kamp om representasjonsretten, slik at det vinnende lag, supplert med 2 spillere fra det tapende lag, representerer Norge i EM?

— I uttagningsspørsmålet står jeg fast ved den ordningen vi har. Jo mer jeg ser av kluss og rivninger i forbindelse med uttagning i andre land, jo mer blir jeg overbevist om at vår fremgangsmåte er den riktige.

— Italienerbesøket ble jo en sportslig suksess. Riktignok spøkte særlig danskene med at du var i Torino under VM som «leder uten lag». Men det er jo noe alle informerte vet, at det var denne din tur som la selve grunnlaget for italienernes besøk i Norge. Det må være morsomt for deg at dette store arrangementet gikk i lås og jeg vil bare spørre deg om din oppfatning av det utbyttet vi hadde av det BLÅ lags besøk.

— Italienernes besøk var ikke bare lærerikt for de relativt mange spillere som fikk anledning til å stille opp mot Verdensmestrene. Men det var også en nyttig propaganda over store felter av landet for bridgen som god sport og dermed stor stimulanse for vårt videre arbeid.

— Ja, det er ikke tvil om at det var en vellykket idé å hente opp det Blå lag. La oss alle håpe at denne landskamplinjen fortsatt lar seg gjennomføre slik du nettopp var inne på. Men også på hjemmefronten er utviklingen merkbar. Nå har jo Forbundet og Oslo Krets gått sammen om å løse husspørsmål og kontorproblemet. Hva mener du om det?

— Det tegner godt og betyr naturligvis et fremskritt. Men enda er det forlite prøvet til at vi kan felle den endelige dom.

— Vårt forbund er jo nå bygget ut så godt på det organisasjonsmessige område at det kanskje kan tenkes at vi kunne trenge en viss utbygning av vårt tekniske apparat. Jeg tenker da særlig på en «Bridgens Høyesterett» slik som de har i f. eks. England og Sverige. Ville det ikke være en idé å få en spesialinstans hvis avgjørelser ble kjent slik at alle fikk rede på hvorledes vanskelige spørsmål ble løst. Altså en på samme tid både dommende og opplysende instans.

— Jeg synes tanken er god og at den i høy grad bør overveies.

— Vel, hr. president, utspillet er fritt. Apropos fritt utspill — hvorledes ser du på spørsmålet om nye systemer. Med italienernes fremmarsj på det internasjonale plan, begynner jo spørsmålet å bli aktuelt igjen.

— Jeg har aldri vært noen tilhenger av stram begrensning i bruken av nye systemer og Forbundsstyret har da også i den tiden jeg har stått som president, gått inn for en suksessiv oppmykning. Denne linjen håper jeg vil bli fortsatt i tiden som kommer, slik at også de italienske systemene blir godkjent som lovlige.

— Med det samme vi er inne på spørsmålet om lov og lovlighet. Hvorledes ser du på bridgesportens stilling i vårt land.

— Bridgesportens forhold til myndighetene og dermed også til folkeopinionen i vårt land er et stadig vanskelig og uløst spørsmål. Forholdet er blitt noe bedre, men vi er stadig «persona non grata». Vi må søke frem til full respekt og anerkjennelse på linje med andre idrettsgrener. Og det er ikke minst vår egen oppførsel og adferd det her kommer an på! La det bli noe av en hederssak å være bridgespiller tilsluttet Norsk Bridgeforbund.

Ja, dette var kloke og gode ord fra vår populære president. Jeg trodde intervjuet var forbi, men da regnet jeg feil. Journalisten i Halle fornektet seg ikke:

— På fallrepet kan du få en virkelig nyhet av meg, William! Chia-radia betrodde meg over et glass på fallrepet at han holder på med en ny bok. Den skal bli på 500 sider med følgende klare og uomtvistelige tendens:

BORT MED ALLE KUNSTIGE KONVENSJONER — TILBAKE TIL ENKEL OG NATURLIG BRIDGE.

— Kaller du det en «nyhet»?! Det er det nok lenge siden Chia-radia betrodde meg også.

Men hvis jeg trodde at jeg på denne måten skulle få det siste ordet med Halle tok jeg feil. For som et skudd repliserte han:

— **DA ER DET JAMEN PÅ TIDE AT DET KOMMER INN I BRIDGE!***)

*) Hvilket altså herved gjøres. Hilsen setteren.

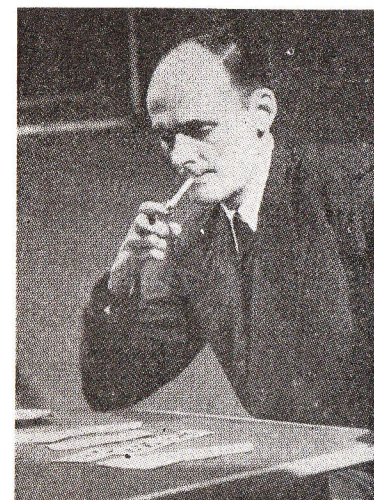
«TOPPSCORE MED TERENCE»

Terence Reese:

*Jør ikke
makker
på villspor!*

ENERETT FOR NORGE

♠♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦

Det er mange tilsvarende eksempler:

♠ D 10 8

Utspill sp. 5.

N
V Ø
S

 ♠ K 8 7 3

Spillføreren — som sitter med E Kn 9 eller E Kn 9 x — vil vanligvis sette i Damen, delvis for å røke ut Kongen og delvis for å skjule sin styrke. Hvis Øst — med sp. K x x eller sp. K x x x — dekker Damen, vil spilleren nå sitt mål og Vest famle i mørket.

♦ K 7 4

Utspill ru. 6.

N
V Ø
S

 ♦ Kn 9 5 2

Blindemann la tieren. Hva skjer nå hvis Øst setter i tieren og Syd stikker med Esset? Vest vil naturlig sitte igjen med det inntrykket at hans makker har D 10 x, så når han neste gang kommer inn vil han fortsette sitt forgjeves angrep i farven.

♠ K Kn 9

Utspill sp. 6.

N
V Ø
S

 ♠ 10 7 4 2

føreren stikke med Esset og Vest vil være av den oppfatning at han har funnet frem til et ypperlig åpningsutspill mot makkers ru. D Kn 9 x x. Hvis De derfor har andre forsvarsplaner, må De omhyggelig sørge for å legge ru. 2 på det første stikket. Dette må De naturligvis bare gjøre når De er sikker på at makkers utspill er toppen av ingenting og ikke fjerde høyeste.

Et bedre eksempel på dette prinsipp forekom i en robberbridge hvor jeg spilte med en engelsk internasjonal spiller, Joel Tarlo, som makker.

Nord gir. Alle i faresonen.

♠ E 5		♠ D Kn 10 8 4 3
♥ 9 7 4 3		♥ D 10 5
♦ E K D 3		♦ 5
♣ 6 5 4		♣ E 10 9
♠ 9 2	♠ N	
♥ K Kn 8 6 2	♥ V Ø	
♦ 9 6 2	♦ S	
♣ D 7 3		
♠ K 7 6		
♥ E		
♦ Kn 10 8 7 4		
♣ K Kn 8 2		

Nord åpnet med 1 ruter og som Øst meldte jeg 1 spar. Syd hoppet til 3 grand — ikke akkurat etter boken, — men sikkert en like god melding som de andre alternativer han hadde å velge mellom.

Min makker fant det riktige utspillet da han startet med å invitere med hj. 6 fra sin egen farve. Blindemann la lavt og Damen ble stukket med Esset.

Spillføreren innkasserte nå sine 5 ruterstikk. Jeg signaliserte energisk i kløver og spar, men makker, som ikke trodde at jeg kunne ha 3 kort i hjerter etter Syds 3 grandmelding, kastet hj. 2. Dermed ga kløverspill fra bordet spilleren det niende stikket.

Hvem hadde feilen? La gå med at Joel gjorde en av sine sjeldne feil da han kastet av en hjerter, men jeg hadde da sannelig ingen grunn til å sette i hj. Damen på det første stikket. Det var jo på det rene at spillføreren hadde singel Ess eller singel

Konge. Hvis jeg hadde lagt en liten hjerter og spillføreren hadde måttet på med Esset, ville situasjonen vært klinkende klar for Joel.

Ved et underlig tilfelle gjorde jeg en tilsvarende feil med en annen makker i den neste robber. Poenget forekom i midten av et spill hvor hjerterfarven var fordelt slik:

	♥ x x x x	
♥ D Kn 9	♠ N	♥ E K x x
	♥ V Ø	
	♥ S	
	♥ 10 x	

Vi måtte ha nøyaktig 2 stikk i hjerter før vi skiftet til trumf, ellers ville spillføreren vinne sin kontrakt. Som Vest spilte jeg automatisk Damen. Makker stakk neste runde og fortsatte ulykkeligvis med Esset. I dette tilfelle skulle jeg opplagt spilt nieren. Når nemlig makker får se Knekten på neste hjerterspill, vil han få full oversikt over at jeg holder den siste hjerter han ikke kan se.

BESKYTT DEN SVAKE

De to tilfellene som jeg nettopp har behandlet, ligger noe utenom det vanlige. Men det er mange alminnelige varianter som De alltid skal gjøre bruk av når De spiller med en svak makker. Et velkjent eksempel foreligger, når De returnerer en farve som både spillføreren og makker er renons i. De vil gjerne ha makker til å sette i en trumf foran spillføreren, men De er ikke helt sikker på om dette er det riktige motspillet. Med en god makker, kan De spille et stående kort og han vil sette på en trumf hvis dette er det beste motspillet. Men med en svak makker må De spille et lite kort, for hvis De spiller et stående kort, vil han nekte å skille seg av med sin Dame i trumf om han har D x.

Et annet eksempel hvor en svak makker vil krysse Deres planer om De ikke er ekstra forsiktig, foreligger her:

♠ E Kn 10		
♠ K 8 4 2	♠ N	♠ D 7 6 5
	♥ V Ø	
	♥ S	
	♠ 9 3	

Som motspiller på Østs plass er De tidlig i spillet klar over at Deres eneste håp er å godspille et kløverstikk. Her er det påkrevet å spille Damen, for hvis De spiller en liten kløver, vil en svak makker knuge kløverkongen til sitt bryst. (Nøyaktig det samme vil skje om kl. K og kl. D bytter plass).

AVKAST SOM SKAPER KLARHET

Mange av de fineste variantene av denne typen skjer i form av fantasifulle avkast, som vil frata makker enhver mulighet for å gjøre feil. Det følgende spill, som er hentet fra et spill den amerikanske forfatter William Hanna har omtalt, viser poenget:

Nord gir. Alle i faresonen.

♠ D 7 4		
♥ K Kn 6 5		
♦ E 3		
♣ E 7 6 4		
♠ 9 6 5	♠ N	♠ K 3
♥ E 10 7 2	♥ V Ø	♥ D 9 4 3
♦ D 8 7 6 2	♦ S	♦ Kn 10 4
♣ 2		♣ D 10 8 3
	♠ E Kn 10 8 2	
	♥ 8	
	♦ K 9 5	
	♣ K Kn 9 5	

Syd spiller 4 spar og Vest starter med kl. 2. Øst setter i Damen og Syd får for Kongen. Av hensyn til øyeblikkelig kløverstjeling, kan Syd ikke spille hjerter så motparten kommer inn, men spiller seg inn på ru. Ess for å ta sparfinessen. Da sparfinessen viser seg å holde, tar spilleren sin ruterstjeling på bordet, fortsetter med spar og spiller så spar for tredje gang.

Hva skal Øst kaste på tredje trumfrunde? Svaret (som ikke er altfor iøynefallende i praktisk bridge) er — *hjerterdamen!*

Øst kan nemlig se at åpningsspillet i kløver må være en singelton. Han vet at spillføreren har 5 spar, 4 kløver og 3 ruter — hvilket betyr at han har singelton i hjerter. Ved å kaste hj. D løper ikke Øst den risiko at Vest (som ikke har hatt den samme sjansen til å telle ut spillførerens kort) kan legge lavt når spillføreren fortsetter med liten hjerter i neste stikk. Under enhver omstendighet må spillføreren få 12 stikk. Det er bare ingen grunn til å la ham få 13.

Det riktige spillet i mitt siste eksempel er kanskje noe flottere, men allikevel lettere å finne frem til.

Syd gir. Ingen i faresonen.

♠ 9 5		
♥ D 10 5		
♦ E 7 6		
♣ K Kn 4 3 2		
♠ D 7 3	♠ N	♠ Kn 10
♥ K 7 6 4	♥ V Ø	♥ E Kn 9 3 2
♦ K 9 4 2	♦ S	♦ Kn 10 5
♣ 9 6		♣ 10 8 7
	♠ E K 8 6 4 2	
	♥ 8	
	♦ D 8 3	
	♣ E D 5	

I tredjehånd åpner Syd med 1 spar. Nord melder 2 kløver og Syd 3 spar. Nord høyner til 4 spar og Vest starter med hj. 4. Blindemann legger tieren og Øst får stikket for Knekten. Øst skifter til ru. Kn og etter en viss tenkepause, velger spilleren riktig. Han legger en liten fra egen hånd og tar stikket med blindemanns Ess. Spillføreren fortsetter med trumf EK og en liten trumf, idet han legger en ruter fra blindemann.

Nå er det helt på det rene hva som vil skje hvis De som Øst foretar et nøytralt avkast — f. eks. liten hjerter. Makker vil forsøke å spille Dem inn på hj. Ess og spillføreren vinner tempoet og tar 11 stikk.

Når det skjer kan De si til Deres makker:

«Hvorfor tok du ikke for din ruter-konge. Du måtte være klar over at spilleren hadde singel hjerter og en godspilt kløverfarve?»

W. B. Herseith:

DEN NYE INTERNASJONALE Regnskapstabellen

Amerikanerne har foreslått en ny poengberegning i bridge. Den ser slik ut:

NY POENGBEREGNING			DEN GAMLE TABELLEN		
0—10	0	700—790	13	20—60	1
20—40	1	800—890	14	70—130	2
50—80	2	900—1040	15	140—210	3
90—120	3	1050—1190	16	220—340	4
130—160	4	1200—1340	17	350—490	5
170—210	5	1350—1490	18	500—740	6
220—260	6	1500—1740	19	750—990	7
270—310	7	1750—1990	20	1000—1240	8
320—360	8	2000—2240	21	1250—1490	9
370—420	9	2250—2490	22	1500—1990	10
430—490	10	2500—2990	23	2000—2490	11
500—590	11	3000—3490	24	2500—2990	12
600—690	12	3500—	25	3000—3490	13
				3550—3990	14
				4000—	15

EBL har nedsatt en komite med bl.a. Einar Werner, toppspiller og matematiker, som medlem. Komiteen anbefaler den nye tabellen, som har vært brukt i bykampen New York — Los Angeles. Det er derfor bare et kortvarig tidsspørsmål når den nye tabellen blir internasjonalt vedtatt.

For å vinne hel seier (4—0) må det vinnende lag score mer enn 1/5 (20%) av antall spill. Dog regnes alltid 13 poeng eller større seier for 4—0 gevinst.

Et par eksempler.

I en 40-spills kamp kreves 9 poeng for 4—0 seier. En overvekt av 8—5 poeng gir 3—1 seier og en differanse av 4—1 regnes som uavgjort kamp (2—2)

I en 60 spills kamp gir 13 poeng eller mer 4—0 seier. 12—7 poengs overvekt gir 3—1 seier og 6 poeng og mindre gir uavgjort kamp 2—2. Prinsippet er alt-

så at 3—1 seier betinger en overvekt på mer enn 50% av differansen mellom 0 og 1/5 av antall spill.

Den gamle tabellen var ikke nær så nyansert. Mens den nye tabellen går til 25 poeng, stanset den gamle på 15. Ta f.eks. de laveste trinnene av den gamle tabellen opp til utgangsnivået:

0—10	0
20—60	1
70—130	2
140—210	3
220—340	4
350—490	5

Her ser vi at den nye tabellen gir 5 poeng for praktisk talt halvparten av oppnådd score (170—210), og selv om en ikke har hatt anledning til å prøve den nye tabellen i praksis, så virker den tiltalende med denne større differ-

kastet hjertesettet. Hvis vi holder spillføringen nede på 10 stikk får vi en topp.»

ensieringen på lavt nivå. Tallene over 20 EBL-poeng synes derimot å ha kuriositetens interesse. De blir ikke ofte brukt, får en ha lov til å tro — eller håpe!

Jeg hadde også en interessant samtale med Einar Werner om den nye poengskalaen som amerikanerne har foreslått.

— Er den bedre, Einar, innleder jeg samtalen.

— Ja, den er nok en anelse bedre, en smule mer nyansert, men faktisk ikke så meget at det gir seg noen praktiske utslag. Alle de kampene jeg har kontrollregnet har gitt samme resultat.

— Men da er det altså ikke noe stort behov for en endring?

— Nei, ærlig talt differerer den så lite at det nesten ikke er noen vits i å gjennomføre en endring av det bestående. Men når rett skal være rett så er den nok en anelse bedre.

Den nye tabellen reiser imidlertid et interessant spørsmål: Vil den få noen taktisk innflytelse på lag og parspill? Og i tilfelle hvilken?

Selvsagt er det mange som regner som så at «vi spiller så godt vi kan» uten hensyn til hvilken poengtabell som gjelder. Det er naturligvis et standpunkt, men det er ikke så sikkert at det er det helt riktige standpunktet. Saken er nemlig den at vi like etter krigen gikk over fra vår gamle, innarbeidede Oslo-beregning, som mange syntes var en god beregning, og tok i bruk den internasjonale EBL-beregning som bygget på den gamle Wienerberegning dr. Stern i sin tid utarbeidet. Dengang uttalte dr. Einar Werner at «det å spille bridge etter Osloberegningen er å spille en annen slags bridge enn etter den internasjonale Wienerberegningen». Det var i all korthet sannheten i et nøtteskall fordi Osloberegningen lot et enkelt overstikk være av så avgjørende betydning at man måtte betenke seg to ganger før man eventuelt valgte

et dristig, men sjanserikt utspill fra K x med sikte på å bete en utgangskontrakt i farve i tilfelle makker hadde esset i utspillsfarven. Et slikt utspill kunne man derimot tillate seg å prøve etter Wienerskalaen, fordi det kostet så lite hvis det slo feil, men kunne gi en avgjørende gevinst hvis det lyktes.

Derfor er det full grunn til å stille spørsmålet: Hvilken innflytelse vil den nye poengtabellen få?

Amerikanerne spiller helst med totalscore. Først i den aller siste tiden er de gått over til å bruke den internasjonale EBL-tabellen i sine mesterskap og i internasjonale oppgjør. Etter amerikansk oppfatning skal det et utall av småspill til for å oppveie et stort svingspill i slemklassen.

Nå er initiativet til den nye tabellen kommet fra New York. Jeg kjenner ikke til hvem som opprinnelig kom med ideen, men faktum er at den nye tabellen ble holdt over dåpen av Tobias Stone, hvoretter den toneangivende Cavendish klubben nedsatte et utvalg med baron Waldemar von Zedtwitz som formann for å bearbeide forslaget. Etter at utvalget var ferdig med sitt arbeid ble den nye tabellen presentert i Turin av von Zedtwitz og man kom der frem til prinsipiell enighet om å innføre den. Antagelig har det rent bridgepolitisk vært en viss stemning for å komme amerikanerne imøte, når amerikanerne i sin tid hadde firt på sitt krav om å bruke totalscore i de internasjonale oppgjørene — et spørsmål som til å begynne med krevet adskillig diplomatisk kløkt å få løst. Den første løsningen var så kompromisspreget at VM-oppgjørene på amerikansk grunn ble spilt med totalscore og på europeisk grunn med EBL-beregningen, før amerikanerne omsider firte — antagelig fordi de fikk øynene opp for EBL-tabellens fortrin i forhold til totalscoreberegning.

Når man studerer den nye tabellen, er det ikke tvil om at amerikanernes totalscoreprinsipper setter sitt klare stempel på den. Det lar seg lett dokumentere.

Men hva du BURDE si er følgende: «Beklager, makker. Jeg hadde full oversikt over situasjonen. Jeg burde ha

Først og fremst utvides tabellen ganske vesentlig. Mens det tidligere var teoretisk umulig å vinne mer enn 15 ganger verdien av et enkelt overstikk — av den enkle grunn at den gamle tabellens maksimum var 15 poeng pr. spill — så innfører den nye tabellen et teoretisk maksimum av 25 poeng. Vel skal det uhyre meget til at et slikt svingspill skal kunne forekomme, men er alle i faresonen og det dukker opp et fordelingsuhyre av et spill hvor den ene parten kan ha en klar storeslem og motparten har en like klar stamp som går hjem takket være et heldig utspill så kan det være gjort (hvis vi setter saken på spissen). Sett i relasjon til amerikanernes totalscoreprinsipper kan et dyrt svingspill få vesentlig større utslag enn før.

Men dette vil til en viss grad oppveies eller begrenses ved at de små spillene gir atskillig større score enn før. Noe av det beste — for ikke å si det aller beste — ved den nye tabellen er at den tar sikte på å gi et klarere skille mellom vunnet score av varierende størrelse under utgangsnivået. Den nye tabellen gir ikke lenger samme verdi for 240 som for 340 poeng. Og 500 poeng gir ikke lenger det samme som 600 eller 700 poeng. Dette er umiddelbart tiltalende. Men den nye tabellen har flere fordelere. Grensetallene mellom de forskjellige trin, gir mindre utslag etter den nye tabellen.

Tar vi som eksempel 490 og 500 poeng, så tilhører disse tall i begge tabeller forskjellige trin. MEN — mens differansen etter den gamle tabellen utgjorde hele 20 % så er skilnaden etter den nye tabellen bare 10 %. Avgjort riktigere — ikke sant?

Idetheletatt er det stort sett i den laveste delen av poengskalaene at forskjellen mellom de to tabellene i praksis blir mest merkelig. La oss begynne med et enkelt overstikk. Etter den nye tabellen får dette overstikket meget mindre utslag. Det samme er tilfelle når det gjelder kontrakter som spilles i edel kontra uedel farve. Differansen på 70/80 poeng — på 140/160 poeng og 220/260 poeng blir betraktelig redusert etter den nye tabellen.

Sammenligner vi de 2 tabellene trin

for trin på alle tall under den virkelige grenseverdien 420 poeng, så ser vi at det bare er tallene 50/60 og 130 poeng som oppnår fordoblet score i forhold til den gamle tabellen. Alle de andre trin får mindre verdiøkning. Men bildet skifter når vi begynner å studere differansene over 420 poeng. Her skjer nemlig stort sett en *fordobling* av verdien — ofte godt og vel en fordobling. Og selv i de tilfellene hvor verdiøkningen ligger noe i underkant av ren fordobling, så er den prosentvise reduksjon langt mindre enn den tilsvarende prosentvise reduksjon på de lave trinene. Ta som eksempel en scoregevinst på 1000 poeng. Etter den gamle tabellen ga den 8 poeng. Etter den nye gir den 15 poeng. Altså ikke 16 poeng som ville representert full fordobling. Det betyr en reduksjon av 6 %. Men sammenlign resultatet med en scoredifferanse på 100 poeng. Den ga 2 poeng etter den gamle tabellen. Etter den nye tabellen gir den 3 poeng. Det vil si at her er det skjedd en relativ reduksjon av 25 %.

Konklusjonen er derfor klar. Store svingspill vil ha en betraktelig større vekt etter den nye tabellen enn etter den gamle. Eller omvendt — små svingspill vil ha mindre innflytelse på totalresultatet. La meg dokumentere noen eksempler:

7 grand i faresonen vunnet ved det ene bordet og betet ved det andre gir en scoredifferanse på 2320 poeng.

2 grand i faresonen vunnet ved det ene bordet og betet ved det andre gir en scoredifferanse av 220 poeng.

Etter den gamle tabellen gir slemspillet 11 EBL-poeng, og det lille spillet 4 EBL poeng. 3 slike små svingspill gir altså mer enn det store svingspillet.

Etter den nye tabellen blir resultatet henholdsvis 22 EBL poeng mot 6. Det kreves altså nå *fire* slike små svingspill for å gå forbi det store svingspillet.

Amerikanske eksperter har analysert mer enn 1000 spill fra offisielle kamper for å bedømme virkningen av den nye tabellen. De er kommet frem til at småutslagene på den gamle tabellen (1 og 2 EBL poeng) har mistet 25 %

av sin vekt. (Dvs. at den andel disse tallverdier hadde i det totale resultat var 25 % mindre) — 3 og 4 EBL poeng spillene tapte 10 %, mens de store svingspillene fikk 10 % økt innflytelse på sluttresultatet.

Dette er altså tallenes tale. Hvilket utslag vil dette gi? Selvsagt skjer det ingen forandring i basisprinsippene for konkurransebridgen — strukturen blir den samme. Det gjelder fortsatt å erobre beste partscore, eller presse motparten opp i bet. Men verdien av en partscorekontrakt i grand mot edel farve eller en partscore i edel farve kontra uedel farve, får redusert betydning. Og overstikkene spiller relativt mindre rolle. Før var det god latin å spille safe på utgangskontrakter — nå blir det en opplagt plikt. Og i partscorekontrakter var det tidligere tvilsomt om det lønnet seg å spille altfor safe — nå blir safe spill riktig.

Størst betydning får imidlertid den nye tabellen når det gjelder spørsmålet om å presse seg i en hardmeldt utgang i faresonen. Dette var ikke noen særlig lukrativ forretning etter den gamle tabellen, for der tjente man bare 5 poeng på å gamble en hardmeldt utgang, som motparten ikke meldte, mens man tapte 4 poeng hvis motparten fremdeles stanset under utgang og man selv gikk bet i utgangskontrakten. Vi kan vel si at stort sett oppveiet sjansene hverandre.

Men hva skjer etter den nye tabellen? Nå vinner De 10 poeng om gamblingen lykkes og taper bare 4 poeng om den mislykkes. Så nå er gevinstsjansene relativt mye bedre.

Men legg vel merke til at dette vi her har diskutert *bare gjelder utgangsspill i faresonen*. Utenfor sonen er sjansene blitt *forverret* etter den nye tabellen. De risikerer 5 nye EBL poeng for å tjene 6. Så der er den relative vinner-sjansen ikke noe å skryte av.

Hva er da totalinntrykket av den nye tabellen? Betegner den en forbedring?

På visse områder må den trygt kunne betegnes som et fremskritt. Dens rikere nyansering på de lave trin fjerner mange små urettferdigheter. Ta som eksempel:

De dobler en slem, som vinnes, men som lagkameratene ikke har meldt. Det kostet ingenting før — nå vil det koste poeng.

Eller la oss si at De dobler en utgangskontrakt i faresonen. Den gir 1 bet. Deres lagkamerater stanser på 2 eller 3 trekk. Nå tjener De 2 poeng på doblingen. Før tjente De ikke et rødt øre på doblingen.

Selvsagt vil det ved enhver ny tabell forekomme divergerende oppfatninger av hvor grensene skal trekkes. Det som faktisk er skjedd er at overstikk har mistet verdi og at betet gir større utslag. Og en av grunnene til den nye gruppen 50/80 scorepoeng som gir bare 2 poeng — altså uforandret score og dermed i realiteten minsket verdi — er at slemspill som meldes korrekt i farve mot risikabelt i grand nå vil gi relativt mindre utslag.

Som nevnt i intervjuet med Einar Werner hadde alle de kamper som var blitt kontrollregnet, gitt samme resultat.

Senere viser det seg imidlertid at det foreligger et eksempel på at den gamle og nye tabellen har gitt forskjellig utslag. Det dreier seg om bykampen mellom Los Angeles og New York — spilt på hellingen av det gamle året. Resultatet ble at Los Angeles vant med 1 poeng (amerikanerne brukte her ingen margin for uavgjort kamp.) Men hvis kampen var blitt spilt etter den gamle beregningen, ville New York ha vunnet med 2 poeng!

Fra denne bykampen, som var usedvanlig jevnspilt med 24 uavgjorte spill og med 23 vinnerspill til hver by, tar vi med det åttiende og siste spillet — med Charles Gorens kommentarer. Men før vi gir spillet, tar vi et lite overblikk over kampens gang. New York ledet fra første spill til og med det treogsekstiende. Men hele tiden var ledelsen ikke særlig stor. Los Angeles holdt ledelsen i kampen fra det fireogsekstiende spillet til det femogsyttiende. Da hadde New York klart å utligne og spillene frem til det åtteogsyttiende var uavgjorte. Spill 78 vant Los Angeles med 2 poeng, mens spill 79 gikk til

New York med 1 poeng. Stillingen foran siste spill var altså at Los Angeles ledet med et enkelt lite poeng. Og her er kampens spill nr. 80 — det siste og avgjørende:

Nord gir. Nord-Syd i sonen.

♠ E		♠ 42
♥ D Kn 10 8 3 2		♥ 7 6 5
♦ K 6 4 2		♦ E D Kn 7 5
♣ E 9		♣ Kn 10 6

♠ D Kn 9 6		♠ 4 2
♥ E K 4		♥ 7 6 5
♦ 10 8		♦ E D Kn 7 5
♣ K 8 5 3		♣ Kn 10 6

N
V Ø
S

♠ K 10 8 7 5 3
♥ 9
♦ 9 3
♣ D 7 4 2

I åpent rum gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
Hirschberg	Mathe	Kahn	Schleifer
1 hj.	—	1 sp.	—
2 ru.	—	2 sp.	—

Utspill sp. D.

De 600 tilskuerne, som satt spente på kanten av stolene sine, visste at Los Angeles' forsprang på 1 poeng ville bli tatt igjen hvis spilleren i åpent rum kunne begrense betene til 2. Før spillet begynte i åpent rum hadde nemlig publikum fått vite at Erdos i lukket rum var gått 3 bet i samme kontrakt etter åpningsutspill ru. 10.

Da de fikk se at utspillet av sp. D ga spilleren sjansen, var Los Angeles-patriotene, omenn i mindretall, høyløyd skuffet. Men Mathe og Schleifer klarte allikevel brasene gjennom et meget godt forsvars-samarbeid.

Blindemanns Ess tok stikket og spilleren fortsatte med liten hjerter til ni-eren. Vest stakk og returnerte ru. 10 Nord satte i ru. K og Øst kom inn. Nå skiftet Mathe meget pent til kløver, slik at han frelste sin makker for et sluttspill med innspill. Syd la liten kløver, det samme gjorde Vest, og Nord's Ess tok stikket.

Fra Nord kom hj. D. Syd kastet sin

rutertaper og lot Vest få stikket. Dermed var hjerterspill fra motparten en umulighet. Vest returnerte sin siste ruter, som Syd stjal.

Kampens resultat var nå avhengig av hva Syd ville spille i neste stikk. Og merkelig nok — det var Schleifers tilsynelatende uheldige valg av Sp. D i første utspill som avgjorde saken i favør av Los Angeles. Hvis begge sparhonnørene fremdeles hadde vært ute, ville Kahn ikke hatt noe annet valg enn å spille sp. K og fortsette med trumf i håp om at trumfen enten satt pent eller at motparten måtte gi ham et kløverstikk. Trumfen hadde ikke sittet pent, men Vest ville blitt spilt inn og Syds kløverdame ville gitt stikk, (eller eventuelt hj. Kn). Det ville resultert i 2 bet — og New York hadde vunnet bykampen med 2 poeng.

Men med sp. Kn og sp. 9 som utstående trumf, håpet Kahn på et sluttspill i trumf samtidig som han hadde den illegssjansen at kløverne kunne sitte 3—3 slik at hans fjerde kløver ga stikk. Derfor spilte han liten kløver i stedet for sp. K.

Øst tok stikket med kl. 10 og returnerte en høy ruter. Syd stjal, men Vest stjal over med sp. 9. Så kom kl. K og Vest fortsatte med sin fjerde kløver. Øst stjal med sin gjenværende lille sp. 4 og en ny ruteretur sikret Vest stikk for sp. Kn. Dermed ble spillet uavgjort og Los Angeles beholdt sitt ene poengs ledelse — hvilket ga vunnet bykamp!

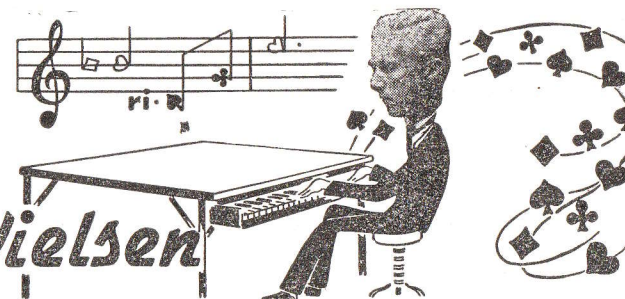
Gullsmed H. A. Neerbye

ALT i GULLSMEDVARER

Godt utvalg i bridgepremier

Torggt. 2 - Oslo - Telefon 33 32 35

SPILL
MED
Leif Nielsen

Spill fra Eliteturneringen

Det er selvfølgelig en spesiell glede for meg å skrive litt om eliteturneringen i Oslo i år, da min makker Leif Christiansen og jeg vant denne, riktignok knepent, idet vi under mesteparten av turneringen hadde G. Johansen/O. Larsson i helene på oss. Spillene var usedvanlig varierende, og resultatene likedan, det var sjelden at resultatene var jevne ved de 9 bord, som det ble spilt ved, det hendte tvertimot ofte at spillene ga 9 forskjellige resultater. La oss se på noen av svingspillene:

Nord gir, N/S i faresonen.

♠ E D 7		♠ 9 6 5
♥ D 6 4		♥ Kn 9 2
♦ E 6 4		♦ K D Kn 10 8 5
♣ E D 8 3		♣ 10

♠ 10 4		♠ 9 6 5
♥ 10 8 7 3		♥ Kn 9 2
♦ 9 3		♦ K D Kn 10 8 5
♣ K 9 7 5 2		♣ 10

N
V Ø
S

♠ K Kn 8 3 2
♥ E K 5
♦ 7 2
♣ Kn 6 4

Kontraktene ved de forskjellige bord var 3 grand, 4 spar, og ett par for-

søkte 6 spar, den siste er nok i hardeste laget. Resultatene var også forskjellige, 3 grand ga 4,5, eller 6 trekk, mens 6 spar resulterte i en bet, de som spilte 4 spar fikk 11 eller 12 stikk. Det burde være en forholdsvis enkel sak å få 12 stikk i sparkontrakt. Det naturlige utspill fra vest er ru. 9, (Øst har sannsynligvis meldt ruter i mellomhånden), syd kan like godt stikke med en gang, trumfe 3 ganger og spille hjerter 3 ganger. Da øst hele tiden følger, er det tydelig at han er meget kort i kløver. Vi har naturligvis passet på å være inne på egen hånd, og spiller nå kløver knekt fra hånden (kongen singel hos øst er mindre sannsynlig), vest må dekke, og kløver 10 kommer fra øst. Nå spiller vi en liten ruter, som øst får, han må spille ruter igjen, og nå er vest renons i denne farve, endelig er hele sitsen klar, og syd behøver bare å kunne telle til 13 for å vite at han trygt kan spille kløver og bruke 8-eren hos nord. Så trygt kan man ikke spille i 3 grand, men de eventuelle 10 poengene i tillegg for grand er meget populære i parturneringer. I dette spillet viste det seg at bare ett par av dem som kom i 3 grand turde (?) gjennomføre denne spillemåte.

I neste spill burde kontrakten 6 ruter ikke være tvilsom:

♠ —					
♥ E K 9					
♦ E K 8 7 6 4 2					
♣ E 10 4					
♠ K Kn 10 8 6 4	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ D 7 2
N					
V Ø					
S					
3		♥ D 8 7 5			
♥ 4 2		♦ D Kn 5			
♦ 9 3		♣ D Kn 5			
♣ 9 8					
		♠ E 9 5			
		♥ Kn 10 6 3			
		♦ 10			
		♣ K 7 6 3 2			

Vest gir, N/S i faresonen.

De fleste på vest's plass åpnet med en forhindringsmelding i spar, så enkelte N/S-par stoppet i 3 grand eller 5 ruter, de fleste fant imidlertid fram til 6 ruter. Men også i dette spill var det enkelte som ikke kunne dy seg og forsøkte 6 grand, den ble ikke vunnet, men neimen om det er lett å være vest og spille ut i en slik kontrakt. Spar tør han rimeligvis ikke røre (vanskelig, selvom øst dobler) og hvilken av de andre farvene skal han prøve, det er bare kløver som betes, med denne farve ut blir forbindelsen mellom hendene brutt, da øst fortsetter med kløver etter å ha fått 1 ruterstikk. Med hjerter eller ruter ut blir øst skviset i hjerter og kløver etter alle ruterstikkene. 6 ruter er altså en enkel kontrakt, øst kan ikke finne noe drepende utspill.

I neste spill kan det være litt av hvert å tenke på:

		♠ D Kn 6 5			
		♥ Kn 6 5			
		♦ K			
		♣ Kn 7 6 5 4			
♠ 4 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E 3
N					
V Ø					
S					
♥ K 9 8 2		♥ 10			
♦ E D 4 2		♦ Kn 10 9 7 6 3			
♣ K 8 3		♣ E D 9 2			
		♠ K 10 9 8 7			
		♥ E D 7 4 3			
		♦ 8 5			
		♣ 10			

Øst gir, N/S i faresonen.

Slike fordelinger, og ru. K singel bak E, D, gir alltid meget forskjellige resultater. Kontraktene var 3 grand eller 5 ruter hos Ø/V, eller 4 spar dobbelt hos syd. 3 grand ga meget forskjellige resultater, det første som var avgjørende her var syds utspill, en spilte spar, og da var det ikke bare moro å være øst, ruter ess må spilles, ellers blir det straks 2 betes. Med hjerter ut er det nesten enda verre, da må helst både hjerter konge og ru. ess brukes fortest mulig. Heldig var den vest, som ikke turde bruke hj. K og spilte mot en nord som ikke turde bruke hj. kn., han fikk altså for sin single tier, toppet ruterne og fikk 12 stikk. Forskjellig gikk det også med dem som spilte 5 ruter, en syd spilte singel kløver, nå var det safe å toppe ruterne, det ble også 6 trekk. Men verst var det for ham som fikk spar ut, han finesset og gikk bet. En syd stampet over 3 grand i 4 spar (etter støtte fra makker). Stampen var av stor interesse, idet N/S var i faresonen og bare 1 bet ville være lønnsom (eventuelt), mens 2 betes ville bli + 500. Med kløver ut og hjerter tilbake er det alltid 2 betes, men hvis vest først spiller ru. Ess, og deretter kløver, får syd et vanskelig valg, når nå øst skifter til hjerter. Hvis han tror at hj. 10 er singel skal han stikke med esset, og forbindelsen mellom øst og vest er brutt, har øst 2 hjerter er det riktig å la den gå, dette gjorde syd, men det var et dyrt valg, idet ingen av de andre Ø/V hadde fått mere enn 490.

Det neste er en hardmeldt 3 grand, som er meget lett å bete med åpne kort, men ved bordet?

		♠ E Kn 7 4			
		♥ 8 6 4 3			
		♦ K 10 8 6			
		♣ 10			
♠ 9 8 5 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ 10 3
N					
V Ø					
S					
♥ 10 9		♥ E K Kn 7 2			
♦ D 5 3		♦ 7 4 2			
♣ E D 6 4		♣ 9 7 3			
		♠ K D 6			
		♥ D 5			
		♦ E Kn 9			
		♣ K Kn 8 5 2			

Nord gir, ingen i faresonen.

Her var også kontraktene meget forskjellige, noen spilte sparkontrakt og fikk ca. 2 trekk, andre ruterkontrakt med samme resultat, og så var det grand igjen da, det ble spilt fra 1 til 3 grand. Den harde 3 granden ble morsom med spar ut fra vest. Syd tok 4 sparstikk, og øst kastet en kløver og en hjerter. Nå spilte syd hjerter fra bordet, øst stakk og returnerte kløver 9, og vest fikk stikken for damen. Hva nå? Øst hadde ikke lyst til å spille hjerter (han trodde at han da etablerte et stikk for syd), og da både øst og syd hadde kastet kløver på spar trodde han forbindelsen med makker ville bli brutt hvis han tok for kl. E, altså valgte han å spille liten kløver, og nå begynte det å bli morsommere å være syd. Kortfordelingen begynte nå å bli klar, syd spilte hjerter dame fra hånden, og nå var øst kommet i dilemma. Han kunne ta et hjerterstikk til, men da ble hj. 8 godspilt, og kløver hadde han ikke igjen. På den annen side visste han at makker ikke hadde hjerter igjen. Da en ruter var kastet på bordet (i andre kløverspill) foretrakk øst å spille denne farve, men nå var resten enkelt for syd, som tok 3 ruterstikk, var inne på hånden og kunne spille kløver til vest's ess, og syds siste kløver var størst.

Så litt lettere kost:

		♠ Kn 5			
		♥ E K D 10 7 6 4			
		♦ —			
		♣ K 5 4 2			
♠ 4	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E 10 7 6 3
N					
V Ø					
S					
♥ Kn 9 8 5 3		♥ —			
♦ K Kn 8 6 4		♦ E 5 3 2			
♣ 7 6		♣ E 9 8 3			
		♠ K D 9 8 2			
		♥ 2			
		♦ D 10 9 7			
		♣ D Kn 10			

Øst gir, Ø/V i faresonen.

Etterat øst hadde åpnet med 1 spar, som de aller fleste i 4 hjerter hos nord, og da var det ikke mange på vests

plass som kunne la være å doble, men det var ikke lønnsomt, for nå tok nord finessen på 10-eren i trumf, og kontrakten gikk lett hjem. (Det må spilles forsiktig, hvis øst skulle være så lur at han spiller ut liten ruter). Mot oss utviklet det seg litt originalt og morsomt, idet øst åpnet med 2 ruter (Marmic's åpning som viser fordelingen 4-4-1, eller 5-4-4-0) som syd sa jeg 2 spar, og nå var det ikke lett å være vest. Han vet at tilpasningen er god i minst 1 av hans farver, så han dristet seg til å si 3 hjerter. Nord spurte rimeligvis om dette var å betrakte som en naturlig melding, øst svarte ja og pass. Nå ble problemet for N/S å få så mange stikk (bare Ø/V var i faresonen) at resultatet ble bedre enn om N/S meldte og vant 4 hjerter, det holdt akkurat, idet vest gikk 5 betes (+ 500), men den 6. beten (kan fåes) hadde gitt flere poeng, idet de fleste hadde fått kontrakten dobbelt. (+ 590).

Så kommer igjen en 6-er, som ikke er urimelig å melde:

		♠ E K D 5 3 2			
		♥ E D 5 2			
		♦ —			
		♣ K 7 2			
♠ Kn 10 8 7 4	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ 9 6
N					
V Ø					
S					
♥ 10 7 4		♥ 3			
♦ E K 8 5 2		♦ 9 7 6 4			
♣ —		♣ E D 10 8 4 3			
		♠ —			
		♥ K Kn 9 8 6			
		♦ D Kn 10 3			
		♣ Kn 9 6 5			

Nord gir, N/S i faresonen.

Med 2 kløver-åpning hos nord må syd melde positivt, 2 hjerter i første runde, og da blir det ikke lett å stoppe nord før momp er nådd, det ble til og med meldt 7 hjerter, det er vrient nok å få 6 trekk (heldig at vest ikke har kløver), da hverken trumfen eller sparene er jevnt fordelt hos motparten, men til gjengjeld er ruterne meget sympatisk plasert, så kontrakten vinnes ved meget forsiktig og heldig spill, men ikke må det trumfes 3 ganger til å begynne med, og ikke må de 3 høyeste spar spilles før 1 gangs trumfing,

så det er litt av hvert som skal gjøres riktig, derfor gikk de fleste bet, så det ene par, som bare meldte 4 og fikk 5 trekk, fikk fin score.

I en slik hard parturnering, som denne må bli, forekommer doblinger av delkontrakter svært ofte, og doblerte kontrakter, som ble vunnet, var stadig å se.

Morsom og heldig for oss var denne:

♠ E 4 2	♠ 3
♥ E	♥ K Kn 6 4 2
♦ K 6 4	♦ E 8 2
♣ E 9 8 6 5 3	♣ K Kn 10 7

♠ K Kn 10 9 7 5	♠ 3
♥ 8 7 5	♥ K Kn 6 4 2
♦ 10 7	♦ E 8 2
♣ D 4	♣ K Kn 10 7

♠ D 8 6	♠ 3
♥ D 10 9 3	♥ K Kn 6 4 2
♦ D Kn 9 5 3	♦ E 8 2
♣ 2	♣ K Kn 10 7

Vest gir, N/S i faresonen.

I dette spillet ble de forskjellige kontrakter doblert ved de fleste bord, Ø/V i spar eller hjerterkontrakt, N/S i kløver- ruter- eller grandkontrakter. Ved vårt bord ble det meldt:

V:	N:	Ø:	S:
2 spar	3 kløv.	dobl.	3 rut.
P.	P.	dobl.	Pass rundt

Jeg satt selv syd, og «reddet» i 3 ruter, da det foreløpige meldingsforløp tydet på bedre tilpasning til denne farve. Det morsomme ved dette spillet (for oss) var at jeg fikk de 9 første stikkene, og det var igrunnen ikke vanskelig med kløver D ut, det var bare å ta ut hj. E, og begynne krysstjelingen av hjerter og kløver, stjele første kløver lavt og de neste høyt.

Lege Storm Herseth

Spesialitet: *Lungesykdommer*
Kontortid 12—14 og etter avtale
Torggata 13 — Telefon 41 10 75

Et overblikk før man begynner å spille er fornuftig, selv når alt ser greit ut, det viser bl. a. dette spillet:

♠ 3	♠ D 10 5
♥ K Kn 9 8 4	♥ 10 5 3 2
♦ E D 10 7 6	♦ K 2
♣ E 4	♣ K 9 8 5

♠ E K 8 6 4	♠ Kn 9 7 2
♥ E D 7 6	♥ —
♦ 5 4	♦ Kn 9 8 3
♣ 7 3	♣ D Kn 10 6 2

Nord gir, ingen i faresonen.

Her ble det spilt sparkontrakt av nord, eller hjerterkontrakt av vest, det var stort sett en fordel å være mot-spiller, særlig når meldingene var kommet til 5-trinnet, og det var ikke ualmennelig. Ved et bord spilte vest 5 hjerter, han fikk spar ess og en liten spar (NB), som han uheldigvis stakk med 10-eren. Det eneste som interesserte spilleren (selvom kontrakten var doblert) var om syd hadde hjerter dame. Han spilte seg altså i 3. stikk inn på ru. K og spilte hj. 10 (NB), og det ble skjebnesvangert, for nå spilte nord spar hver gang han kom inn, og kunne overtrumfe bordet.

Og så tilslutt dette:

♠ E D 8 2	♠ 3
♥ K Kn 8 5	♥ E D 10 6 4
♦ E D 8 2	♦ Kn 4
♣ D	♣ Kn 7 5 4 3

♠ K Kn 10 7 6 4	♠ 3
♥ 7 2	♥ E D 10 6 4
♦ 6 5	♦ Kn 4
♣ E 6 2	♣ Kn 7 5 4 3

♠ 9 5	♠ 3
♥ 9 3	♥ E D 10 6 4
♦ K 10 9 7 3	♦ Kn 4
♣ K 10 9 8	♣ Kn 7 5 4 3

Vest gir, N/S i faresonen.

3 grand er en fin kontrakt for N/S, men det er ikke så lett å komme dit, hvis vest åpner, og øst hjelper til. Men

Forts. side 35

FORBUNDSNYTT

Forbundsstyret har bestemt at NM for lag 1962 skal spilles i Trondheim.

Etter bestemmelsene var reglene om tillatte meldesystemer, melde- og spillekonvensjoner oppe til behandling. Forbundsstyret bestemte at Neapolitanerkløveren godkjennes til bruk fra 1. januar 1961. En viktig tilføyelse ble gjort til reglene om opplysningsplikt. Det ble uttrykkelig bestemt at opplysningene må avgis på forhånd.

Fra 1/7 1961 vedtok Forbundsstyret å sette i kraft den nye internasjonale poengskalaen (som vi bringer på annen plass i dette nummer).

På grunn av lokalvanskeligheter forskyves Bridgeuken til 28/5—3/6 med Bridgeting lørdag den 3/6.

Herrene Jan Dørumsgaard, Per Elind og Nils O. Krekling meddeltes autorisasjon som forbundsautoriserede turneringsledere etter bestått prøve.

Den oppgaveturnering som Forbundet har arrangert de senere år samler såvidt liten interesse at Forbundsstyret vedtok å nedlegge den.

Finalen i NM for par utvides fra 64 til 65 deltakere. Dette skyldes at Forbundet etter at finaleplassene var fordelt, har fått en ny krets — Midhordland Bridgekrets. Denne kretsen omfatter utelukkende klubber, som tidligere ikke har stått tilsluttet NBF. For å kunne gi disse nye medlemmene en finaleplass foretok Forbundsstyret den av Turningsutvalget foreslåtte utvidelse.

Den nye kretsen har allerede avvirket sine første turneringer. Det var en parturnering med deltagelse fra nabokretsen Bergen og en lagturnering for kretsens egne klubber. Lagturneringen ble vunnet av Dale Bridgeklubb. De drivende krefter i dannelsen av den nye kretsen har vært Bergensformannen Fr. Wik og herr Einar Berg, Nesttun.

Turneringen om Europamesterskapet er etterhvert vokst til å omfatte 14 dager. Både hva tid og penger angår er dette en stor belastning på såvel spillere som deltagende forbund og de enkelte arrangører. Derfor er det bestemt at turneringen fremtidig skal avvikles på 11 dager. Det fører med seg at det enkelte dager må spilles hele 80 spill og aktualiserer problemene god kondisjon og gode reserver.

Medlemstallet i NBF viser en gledelig stigning. Det er vel naturlig å se dette som et resultat av det vellykte Europamesterskapet og det interessante italienerbesøket som ga vår sport så god publicity.

I finalen i NM for lag kommer Bridgeramaet til anvendelse.

Landskamp mot Finland vil bli søkt arrangert i Oslo i oktober eller november.

Forbundsstyret godkjenner

Neapolitanerkløveren

til bruk i Norge

Romerkløveren anses derimot ikke tilstrekkelig kjent

I vårt intervju med Halle — foretatt før siste Forbundsstyremøte — klarlegger Halle sine prinsipielle synsmåter med hensyn til oppmykning av de gjeldende bestemmelser vedrørende tillatte meldesystemer. Et enstemmig Forbundsstyret slutter opp om Halles linje og dermed er det fra nå av tillatt å spille det ene av de to italienske systemene i Norge. Avgjørelsen er innlysende riktig. Italienerne har gjennom sin praktiske og teoretiske innsats skapt en fornyelse av vår sport. Det er et tidenes tegn at selv Goren har utgitt Neapolitanerkløveren i sin regi. Svenskene har også godkjent Neapolitanerkløveren til bruk i sine turneringer.

Forbundsstyret inntar samtidig det standpunkt at Romerkløveren ikke er tilstrekkelig kjent i Norge til å kunne tillates spilt. Rønt prinsipielt må en derfor kunne gå ut fra at Romerkløveren på et senere tidspunkt også vil bli aktuell. Men det beror på når den blir publisert tilstrekkelig. Dette bringer oss inn på den linjen «BRIDGE» følger i teoretiske spørsmål. Det er jo et faktum at Neapolitanerkløveren i første rekke er gjort tilstrekkelig kjent for våre spillere gjennom den artikkelserie «BRIDGE» har bragt — en artikkelserie som vi for lengst har fastslått vil bli fortsatt. Målet har vært å gi systemet en så inngående omtale at artikkelserien danner et fullverdig grunnlag til å forstå og til å spille systemet etter. At Forbundsstyret nå anser systemet for tilstrekkelig publisert tilater vi oss derfor å se som en anerkjennelse av «BRIDGE» og vårt arbeid — en anerkjennelse vi selvsagt er takknemlig for.

For de fleste spilleres vedkommende vil det neppe bli tale om å gå til en umiddelbar overgang fra deres nåværende system til Neapolitanerkløveren hvis dette system interesserer dem. Dertil er kampen om poengene for hård og det er jo et alment kjent faktum at overgang fra det ene til det annet system krever sin innarbeidelsestid og koster ganske meget. Fjorårets Elitevinner Harry Carlsen fortalte således en gang at da hans makker og han skiftet over til EFOS «havnet vi i så mange rare kontrakter at det ikke var til å tro. Og vi hadde masser av misforståelser». Men senere har jo resultatene vist at paret har lært å behandle sitt system. Derfor er det vel grunn til å tro at de spillere som vil prøve Neapolitanerkløveren bruker sommeren som overgangsperiode og satser for fullt fra høstens turneringer av. Inntil det imidlertid foreligger en norsk bok om Neapolitanerkløveren — den er forøvrig under fullt arbeid — finner vi det riktig å gi et samlet oversyn over systemet. Det skjer i dette nummer. I neste nummer går så serien videre som før.

OVERSIKT OVER

Neapolitanerkløveren

Neapolitanerkløveren bygger på Gorens poengberegning 4-3-2-1. Grunnprinsippet er å vise styrken av åpningshånden ved den kunstige sterke kløveråpning (jfr. Viennas grandåpning). De enkelte åpningsmeldinger er følgende:

Åpningsmeldingen 1 kl. avgis uten hensyn til fordelingen og viser normalt minst 17 poeng. Med 2 meget sterke farger kan styrken reduseres til 15 poeng. (Tilsvarer Viennas grandåpning).

Åpningsmelding 1 grand viser ekte kløverfarge, men svak åpningshånd på 13—16 poeng.

Åpningsmelding 2 kl. viser ekte kløverfarge og sterkere åpningshånd (men altså ikke så meget som 17 poeng). Styrken ligger i trumffargens lengde eller i fordelingen (ofte 2-seter).

Åpningsmeldingene 1 spar, 1 hjerter og 1 ruter avgis på 14—16 poeng. Enhver 4-kortfarge er meldbar (som i EFOS).

SVAR PÅ KLØVERÅPNINGEN

er konvensjonelle i første runde. Svarhånden viser bare sine «kontroller». (Ess = 2 kontroller, Konge = 1 kontroll).

Normaltabellen for svar er:

1 ru. = 0 kontroll
1 hj. = 1 »
1 sp. = 2 kontroller
2 kl. = 3 »
1 gr. = 4 »
2 ru. = 5 »
2 gr. = 6 »

NB. Legg merke til at svaret 1 grand er sterkere enn svaret 2 kløver.

Svarene 2 hj. og 2 sp. viser ikke kontroller, men tilsvarer stort sett Viennas negative hoppmeldinger. (6-kortfarge).

Hvis motparten i annenhånd avgir en melding, melder neapolitanerne etter samme prinsipp, men poengskalaen varierer noe etter hvor høyt motparten har meldt.

Kløveråpningen er krav til 1 grand — hvis makker har høyst 1 kontroll.

Kløveråpningen er krav til 2 grand — hvis makker har 2 kontroller.

Kløveråpningen er krav til utgang — hvis makker har 3 kontroller.

Uansett makkers svar, kan åpneren kreve til utgang ved å hoppmelde i farge i annen melderunde.

De fortsatte meldinger er stort sett naturlige — bortsett fra at svarhånden i visse posisjoner kan vise honnørkort i korte farver.

Avgir åpneren i annen melderunde en grandmelding, kan svarhånden søke-melde etter edle farver ved å melde 2 (respektive 3) kløver.

SVARENE PÅ 1 sp. — 1. hj. — 1 ru.

Pass viser 0—5 poeng.

Enkel høyning og 1 grand viser 5—10 poeng. 4-kortstøtte kreves for enkel høyning.

Ny farve på 2-trinet viser minst 10 poeng og er krav inntil 2 grand, medmindre åpneren prefererer.

Hopp i åpningsfarven viser 9—12 poeng. Ikke krav. (Jfr. Acol).

Hopp til 2 grand viser jevn hånd, stopper i alle umeldte farver og 11—12 poeng. Ikke krav.

Hopp til 3 grand viser jevn hånd, stopper i alle umeldte farver og 13—15 poeng.

Hopp i ny farve viser minst 13 poeng og god trumffarve.

Vil svarhånden kreve til utgang, må han reversere (som i EFOS). Den først meldte farven behøver ikke å være ekte. Som følge av dette prinsipp er hoppmelding i ny farve fra svarhånden i annen melderunde ikke krav, men bare en sterk invitt til utgang. (Motsatt Culbertson).

Motpartens innblanding i meldingsforløpet forandrer ikke på prinsippene for neapolitanernes meldinger, men medfører bare mindre justeringer i styrken.

SVARENE PÅ 1 GRANDÅPNINGEN

bygger i prinsippet på Cotter-konvensjonen.

Pass viser 0—8 poeng.

2 kl. viser 5—10 poeng og minst 3-kortstøtte i kløver.

2 ru. er en kunstig melding som krever at åpneren melder 2 hj. Søkemelding etter spar og hjerter.

2 hj. og 2 sp. er krav for 1 runde.

2 grand viser 10—11 poeng og stoppere i spar, hjerter og ruter.

3 grand viser 12 poeng og stoppere i samme farger.

3 kl. er krav for 1 runde. Minst 12 p. Søker etter stoppere i sp., hj. og ru.

3 sp., 3 hj., 3 ru. er utgangskrav. Viser sterk trumffarve.

ÅPNERENS GJENMELDING

Etter svaret 2 kl. passer åpneren med 13—14 poeng. Med 15—17 poeng melder han laveste farve hvor han har stopper. 2 grand viser stoppere i spar, hjerter og ruter.

(Etter svaret 3 kl. — se ovenfor — melder han på samme måten).

SVARENE PÅ 2-KLØVERÅPNINGEN

Pass viser 0—5 poeng.

2 ru. er konvensjonell søkemelding etter åpnerens evt. sekundærfarve.

2 hj. og 2 sp. er krav. Viser god trumffarve.

2 grand viser 10—11 poeng, jevn hånd, stoppere i sidefarver.

3 grand viser minst 12 poeng, jevn hånd, stoppere i sidefarver.

3 kl. viser 5—9 poeng og minst 3-kortstøtte.

Hoppmelding i ny farve er utgangskrav.

DEFENSIVE MELDINGER

svarer stort sett til Culbertson. Dog med Herbert-svar etter opplysende dobling og grandmelding over svake 2- og 3-åpninger som krav til makker om å melde.

SLEMTEKNIKKEN

er vel verd å legge merke til. Den bygger på vanlige Cuebids, på Blackwood (NB. 4 grand er bare Blackwood hvis den avgis som hoppmelding eller som svar på makkers 3 grand-melding), unntaksvis på Gerber (4 kl. som også må avgis som hoppmelding) og spørremeldinger (unødvendig hopp i en umeldt eller tydelig ikke-spillbar farve).

Sinsen - suksess

Den måten Sinsen Bridgeklubb feiret sitt 20-årsjubileum på var ganske enestående. Men så lå det også omtrent 5 års målbevisst forarbeide bak den store lagturneringen og den store jubileumsfesten på Grand Hotell. Og hva som gjør prestasjonene enda flottere er at hele det tekniske appa-

tet i sin helhet lå i hendene på klubbens egne medlemmer. Turneringslederen Jan Dørumsgaard, som nettopp hadde bestått autorisasjonsprøven som Forbundsturneringsleder, hadde lagt opp en turnering, gjennomtenkt i den minste detalj, og med små, fine finesser som andre turneringsledere bør

SVARENE PÅ SPØRREMELDINGER

skjer etter trinnsprinsipp:

1 trinn = ingen første eller annenkontroll.

2 » = Konge eller singleton.

3 » = Ess eller renons.

4 » = Ess og Konge.

Men hovedveien til slem er neapolitanernes 4-5 grandkonvensjon, som i prinsippet svarer til Culbertsons gamle 4-5 grandkonvensjon.

4 grand viser:

Minst 2 ess.

Unntak: Har svarhånden avgitt en begrenset melding som utelukker muligheten av at han kan ha 2 ess, garanterer 4 grand bare 1 ess.

Dessuten:

Minst annen kontroll i alle umeldte farver samt i egne (altså ikke makkers) meldte farver.

4 grand spør etter:

1. Kontroller og verdier i de av makker meldte farver.

2. Hva makker synes om en eventuell slem.

Makker slår av med laveste antall trekk i den avtalte trumffarven. Svar i lavere farver enn trumffarven viser kontroll, men forteller ikke om økt styrke og tillater stopp før slem. Svar i høyere farve enn trumffarven viser kontroll og tillegg til tidligere meldinger. Svaret 5 grand viser 2 ess pluss maksimal styrke for tidligere meldinger.

Direkte hopp til 5 grand er storesleminvitt. (Tilsvaret den store frie 5 grand). Men det er bare trumfstøtte som det er tale om. Alt etter hvor sterk trumffarve grandmelderen tidligere har vist, skal makker melde storeslem med fra 2 av de 3 høyeste trumfhonnørene og ned til D x eller 4 små trumf.

Stavangergranden

være obs. på. F. eks. det presise meldekortet som alle fikk seg tildelt. Selve turneringen ble avvirket med en presisjon som var fantastisk, men så var da også hver eneste slipp på forhånd utfyllt med såvel rundenumre, parnumre og spillnumre, så deltagerne bare hadde å se at spill og slipp stemte overens. Selv da en av deltagerne i distraksjon stakk et helt slippsett i lommen og tross første purring ikke fant frem slippsettet, beordret bare Dørumsgaard deltagerne i pulje 2 til å tømme sine lommer — og vips kom slippene tilsyne. Regnekontoret under Steingrim Johnsen sikre ledelse leverte resultatene med et tempo som var flott, høytalertjenesten ga hele tiden korte og konsise oversikter, innimellom dukket Sinsens viseformann frk. Aaslund opp med frukt til deltakerne og rundepremiene haglet tett i tett. Og så premiene da. En førstepremie av Transistorradioer + klubbpokal til sammen for over kr. 2 000,— var innledningen til et premiebord på tilsammen omkring kr. 14 000. Det beste har vi kanskje gjemt til slutt. Det var Sinsens populære formann Øivind Andresen som var prisverdig kort og konsis i sine taler og som med inspirerende hånd holdt alle tråder i sin hånd. Sammen med Dørumsgaard hadde han hovedansvaret for suksessen — men så hadde han til gjengjeld forsaket alt som heter hjemmeliv i den senere tiden.

Jubileumsfesten ble holdt i Grand Hotells nye flotte lokaler. Det ble en fulltreffer. Toastmasteren Svein Ødegaard kunne sine ting og forlangte innledningsvis korte taler. Halle grep med vanlig eleganse dette poenget og henviste til alt det pene han hadde sagt til Sinsen ved 15-årsjubileet. Han håpet alle Sinsenmedlemmene husket 15-årstalen, for ærlig talt, sa han — selv har jeg glemt den. Hvem annen enn Halle kan være så sjarmerende frekk? Elind tok imidlertid opp tråden og håpet inderlig at alle tilstedeværende hadde glemt hans tale ved 15-årsjubileet, for han husket dessverre selv altfor godt hva han hadde sagt og det skulle han vel vokte seg for å

gjenta! Schönberg fra Ogdal hadde med seg en cocktailshaker for at Sinsen skulle ha noe å ryste seiersdriker i — men, fortsatte han — som konkurrent er det mitt inderlige ønske at den skal støve bort på et loft, så derfor er den ikke noe å takke for! Og så var det da Louis Andre Strøm, som på tungerapt stavangersk ga Sinsen nydelig blomsterkurv — for blomster har dere ærlig fortjent. Og tilslutt Harry Koritzinski som i sin takketale for maten elegant fikk takket også direktør Ljungquist samtidig som han ikke fornekter seg som kretskasserer der benyttet anledningen til å telle opp at klubbens medlemstall stemte. Utdeling av ordener til Øivind Andresen, Aslaug Aaslund og Magnus Andreassen ble stilig gjennomført og så bød aftenen også på en elegant oppvisning i selskapsdans av årets juniormestre i Oslo m. fl. Feiende flott.

Da red. befinner seg blant premievinnerne, vil Olav E. Schönberg i neste nummer behandle turneringen. Her skal kun gis en kort oversikt over turneringens utvikling — sesjon for sesjon.

Etter første sesjon ledet Akademisk med 246 p. fulgt av Golia med 239 p. Deretter kom Sinsen 3 med 237 p. Vienna/Sinsen og Astra med 236 p., Skien 235 p., KNA damene 232 p., Strømmen 231 p. og Sinsens EM-lag 230 p. Altså et temmelig jevnt lederfelt.

Etter annen sesjon hadde Vienna/Sinsen tatt ledelsen med 488 p. Deretter fulgte Skien med 473 p. Så kom Damelaget fra EM med 467 p. Akademisk var falt tilbake til 463 p., ABC hadde 459 p., KNA-damene 458 p. og Astra 455 p. Lederlaget hadde som man ser opparbeidet seg et fortjent og godt forsprang.

Etter en fantastisk spennende sluttstrid ble resultatet:

ABC 706 p. Vienna/Sinsen 701 p. Akademisk 694 p. Skien 692 p. Sinsen 1 688 p. Sinsen 3 668 p. Sinsen 5 667 p. Duplikatklubben 663 p. KNA-damene på EM-laget 1958 663 p.

Innenfor de Culbertsonbetonte meldesystemer har grandåpninger og svarene stadig utviklet seg til det bedre — eller «verre» — alt ettersom en tar det. Vi har fått Goren's «poengstige», Stayman-varianten og EFOS-granden. Og som siste (?) ledd i utviklingen kommer nå Erik Høies «Stavangergrand».

Stavangergranden ble egentlig født under Europamesterskapet i Palermo. Der forekom nemlig følgende spill:

Strøm	Høie
♣ ED 4	♣ Kn 763 2
♥ KD 6	♥ 1095 3
♦ K 8 3	♦ 9 5
♠ E 8 6 2	♠ 7 3

N
V Ø
S

Strøm åpnet med 1 grand på sine 18 Gorenpoeng. Høie mente at det måtte være et spill i spar eller hjerter og svarte 2 kløver. Han fikk 2 ruter til svar (paret brukte ikke ren Stayman, men meldte 2 ruter for å benekte 4-kortfarve i spar eller hjerter uansett poengstyrken hos åpneren). Nå kom det 2 spar fra Høie, som selvsagt ikke ville et hakk høyere på sine svake kort! Men Strøm mente med full rett at han jo ikke hadde fått gitt uttrykk for sin maksimale åpningshånd og la derfor på til 3 spar for å friste makker til utgang hvis han hadde et anstendig 2 kløversvar. Resultat 2 bet.

Jan Wohlin satt og så på spillet. Så sant ikke Øst passer på 1 grand, må man havne i 3 spar, mente han.

Erik Høie var ikke enig. Det må da gå an å finne frem til et system som gjør det mulig å stanse i 2 spar, slik som Viennaspillere kan greie det, var hans oppfatning.

Da Høie kom hjem fra Palermo, skulle han tiltre i ny jobb. Men da han hadde en uke ledig, tok han seg en tur på hytta for å hvile ut, og der tok han opp analysearbeidet for å komme frem til en ny grandvariant. Fra sin Sverigetid var han dus med Göteborgsgran-

den og EFOS-granden, men ellers tok han fatt på arbeidet uten spesielt kjennskap til andre systemer.

Han bygget på Cotterprinsippet med 2 søkemeldinger — 2 kløver og 2 ruter. Søkemeldingen 2 kløver gjorde han til en såkalt «negativ søkemelding». Det vil si at grandåpneren straks vet at paret ikke skal i utgang. Poenget er bare å finne den best mulige delkontrakt. Går vi tilbake til det foranstående Palermoeksempel, så vil det altså si at kontrakten aldri blir høyere enn 2 spar. Det har søkemeldingen 2 kløver fortalt.

Men dermed er også motparten orientert. Det er ikke til å unngå. Motparten vet at det er grandåpneren som har praktisk talt alle kortene. I lagkamp vil Stavangergranden trygt føre åpneren og hans makker over i beste kontrakt. I pars spill vil derimot muligheten av at motparten etter 2 kløversvaret finner frem til sin beste delkontrakt ikke kunne utelukkes. Her er forresten enda en parallell klar: Etter god gammel dags Culbertson vil Øst på en slik hånd kunne si 2 spar direkte. Det er (bortsett fra en spesialvariant med 2 av de 3 høyeste honnørkortene i den meldte farven — som her) en stoppmelding. Stavangergranden stopper *absolutt* hvor Culbertson stopper *relativt*. På den andre siden sperret Culbertson noe mer. Atter ser vi Stavangergrandens fordel i lagkamp kontra parkamp.

Nå har Høie også beholdt svarene 2 spar og 2 hjerter på grandåpning som negative svar. Det sier seg imidlertid selv at det blir en nyanseforskjell fordi svarhånden alltid vil ha valget mellom 2 kløver og 2 trekk i edel farve. Etter svarene 2 spar og 2 hjerter kan åpneren med 2 av de tre høyeste honnørene i farven og 18 poengs åpning si 2 grand. Med andre ord: Vil svarhånden slå helt stopp på 2-trinet, går han veien om 2 kløver. Er han åpen for en fortsettelse

med maksimum + tilpasning hos åpneren, sier han 2 spar eller 2 hjerter direkte.

Her er et eksempel:

♠ EKx	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ Dxxxxx
N					
V Ø					
S					
♥ Kxx	♥ D				
♦ Dxx	♦ Kn10xx				
♣ EDxx	♣ xx				

1 gr.	2 sp.
2 gr.	4 sp.

Her har åpneren 18 poeng og 2 av de tre høyeste honnørene i spar. Men gi ham

♠ KKnx	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ Dxxxxx
N					
V Ø					
S					
♥ Exx	♥ D				
♦ D9x	♦ Kn10xx				
♣ EKxx	♣ xx				

Her har åpneren 17 poeng og mangler 2 av de 3 høyeste honnørene i spar. Følgelig skal meldingene gå:

1 gr.	2 sp.
-------	-------

pass!

mens 4 spar bør være en helt opplagt kontrakt med ruterfordeling 3-3 hos motparten. Her er det tydelig plass for fortsatt arbeid med Stavangergranden.

På høyere meldinger synes Stavangergranden å ha sin styrke, selv om det nok kan by på sine vanskeligheter å ha klarhet over når 4 grand er vanlig Blackwood og når det dreier seg om «utvidet Blackwood» hvor trumf Kongen teller som 1 ess. Hvertill kommer at Gerber i visse tilfelle erstatter Blackwood. Med sine vel 150 varianter tok det meg atskillig tid å studere Stavangergranden. Den kan anbefales for viderekomne, men ikke for nybegynnere. Den har en rekke nyanserte kunstige svar som på de forskjellige trin og etter de forskjellige meldesituasjoner som utvikler seg forteller ganske nøyaktig om fordelingen. Motparten bør derfor ikke uten videre tro at naturlige farvemeldinger dekker naturlige fordelinger, men gjør klokt i å spørre når meldingsforløpet er forbi. Se f. eks. på følgende av Høies eksempler:

N	S
1 gr.	2 ru.
2 sp.	3 ru.
4 hj.	

Grandåpningen viser 16-18 p. med en av følgende tre fordelinger: 4-3-3, 4-4-3-2 eller 5-3-3-2.

2 ruter er positiv søkemelding. Minst 7 poeng med ubegrenset styrke oppad. 2 spar forteller at åpneren enten har 4-kortfarve i spar med 16-18 poeng eller også 5-kortfarve i spar, men da begrenset til 16-17 poeng. Meldingen benekter hjerterlengde.

3 ruter er ny søkemelding og slem-innvitt. Meldingen viser minst 15 poeng.

4 hjerter viser fordelingen 4-3-3-3 med 16-17 poeng. Hadde åpneren hatt samme fordeling med 18 poeng, ville han svart 4 spar. Men åpneren kunne også ha svart 3 grand som viser doubleton i kløver og fordeling 4 spar, 3 hjerter, 4 ruter og 2 kløver. Svaret 4 ruter ville vist doubleton i ruter med fordeling 4 spar, 3 hjerter, 2 ruter og 4 kløver. 3 spar ville ha vist 5 spar og 3 hjerter ville ha vist fordelingen 4 spar, 2 hjerter, 3 ruter og 4 kløver.

Svaret 4 kløver finnes ikke i den systematiske fremstilling, men i eksempel nr. 14 finnes det i fasitten. Jeg gjør oppmerksom på feilen slik at den kan rettes i en eventuell senere utgave.

Høies Stavangergrand virket som et veldekket julebord der den kom til anmeldelse like før jul. Høie har funnet frem til en rekke varianter som til dels er i bruk i andre systemer. EFOS-spillere vil ikke gjenkjenne til mange av hans prinsipper. Møter man Gladiatorsystemspillere fra New Zealand vil de ikke gjenkjenne til de positive og negative søkemeldinger, Kaplan/Sheinwoldspillere vil kjenne igjen noe og gamle Viennaspillere andre ting.

Dette er såmen ingen forkleinelse for Erik Høie, som faktisk har analysert seg frem til gode varianter som andre også har akseptert. Men det viser best hvor omfattende og voluminøs Stavangergranden må bli. Derav følger at det er de negative opplysningene

som blir de viktigste. I sine beste øyeblikk kan Stavangergranden bli like veltalende som Louis André Strøm er i sine beste øyeblikk — for selv om det er Erik Høie som har laget Stavangergranden, tror jeg nok at hans gode makker Strøm har hatt en viss andel i dens finere utformninger. Her er f. eks. en logisk variant av Stavangergranden:

Svarhånden har følgende fordeling:

♠ 9754
♥ 86432
♦ 543
♣ 2

Han sier 2 kløver. Hvis nå makker har 4 spar og 4 hjerter havner paret i 4 hjerter. Har åpneren 4 hjerter, men ikke 4 spar, skjer det samme. Men går meldingene:

1 gr.	2 kl.
2 ru.	2 hj.

så kan åpneren sikre beste kontrakt ved å si 2 spar, om han har bare 2 hjerter, men sitter med brukbar 3-kortfarve i spar. Det var Erik Høies

analyse på Sinsens jubileumsfest, men han tilføyet riktignok at det var for viderekomne. I samme forbindelse må en være oppmerksom på at svarhånden selvsagt med langfarve i ruter kan si pass til åpnerens eventuelle 2 rutersvar.

Erik Høie har valgt å gjøre sin bok veldig konsentrert, nærmest leksikonpreget i sin kortfattethet. Det har den fordel at det er lett å slå opp i den, men det gjør det nok tyngre å studere den. Stavangergranden er forresten ikke Erik Høies eneste pedagogiske bidrag til utviklingen av bridgen. Han driver nemlig etter svenske forbilleder en glimrende undervisning med mange elever i Stavanger. Interesserte, som kan tenke seg å starte undervisning på andre steder i Norge, vil sikkert ha fordel av å kontakte Høie og legge opp undervisningen etter hans linjer.

W. B. Herseth

For oversiktens skyld tar jeg med svarhåndens register når makker har åpnet med 1 grand:

	1. pass	Maks. 6 poeng. Ikke edel 5-kortfarve.
Negativt:	2. 2 kløver (søkemelding).	» 6 »
	3. 2 hjerter/2 spar.	» 7 » Min. 5-kortfarve
Halvpositivt: (ikke krav)	4. 2 grand.	7-8 poeng. Ikke edel 4-kortfarve. Jevn.
	5. 3 trekk i alle farver.	7-8 » 6-kortfarve.
Positivt:	6. 2 ruter (søkemelding).	Min. 7 poeng. Ubegrenset oppad.
	7. 4 hjerter/4 spar.	9-13 » 6-kortfarve.
Stoppmeldinger:	8. 3 grand.	9-14 poeng. 4-3-3-3 fordeling. Ikke edel 4-kortfarve.
	Gerber:	9. 4 kløver.

HVORLEDES KLARTE DE Meldeprøven?

Månedens spill har vi dennegang en mottatt fra den kjente Østfoldspiller Nicolai Skjelle. Han skriver:

Jeg tillater meg herved å oversende et spill fra en turnering i Sarpsborg forleden. Spillet byr på visse problemer på det meldetekniske området og det er mulig at du kan lage litt av det i månedsskriftet BRIDGE.

Det var jo en meget beskjeden introduksjon av følgende spill, som virkelig setter meldeteknikken på prøve. Ikke å undres over at det gikk rett inn i Månedens meldeprøve. Her er spillet:

♠ —	N V Ø S	♠ K 10 9 8 4 2
♥ E D 5		♥ K 6
♦ D Kn 7 2		♦ E K 6
♣ E D Kn 10 5 4		♣ K 2

Under Sinsens jubileumsturnering, hvor storspillere fra store deler av landet hadde satt hverandre stevne, forela vi spillet for en rekke kjente spillere. Til ære for jubelanten starter vi først med et av Sinsens nyere elitepar Sørensen—Theien.

Vest Theien	Øst Sørensen
1 ♣	2 ♠
3 ♣	3 ♠
4 ♦	4 gr.
5 ♥	6 ♣

Før de fikk kikke på hverandres kort, ba jeg om å få vite hvorledes de oppfattet hverandres meldinger.

— Makkers hopp til 2 spar er selvsagt krav til utgang, svarte Theien. Han har etter vårt system minst 6-kortfarve i spar. Hvis ikke sidestykken er særlig god, er sparfarven ekstra tett. Så var det Sørensens tur.

— Makkers 3 kløver viser ekte kløverfarve på minst 5 kort. Jeg regner med at han har minst ED femte.

— Og 3 spar fra makker viser at han har en helt ensidig hånd. Sparfarven er så god at jeg med 2 små har fullverdig støtte. Men her er jeg renons,

så her blir ikke sparspill aktuelt, sett fra min side.

— 4 ruter er en interessant melding fortsatte Sørensen. Den viser at makker har 6-4 fordeling. Og da ruterer er noenlunde meldbar må makker med sikkerhet plaseres på ru. D. Om han har D Kn eller D 10 skal være usagt. Men nå vokser mine kort så sterkt at Blackwood er en selvfølge.

Da han fikk 2 ess i svar hos sin makker, trakk Einar Sørensen på skuldrene.

— Makker har ikke 2 spar, det vet jeg med sikkerhet. Har han 1 spar eller er han renons? Det problemet kan jeg ikke få løst. Du er kanskje ute med noe lureri, men det spiller ingen rolle. Jeg sier 6 kløver — den kontrakten er jeg sikker på står. Er det 7 trekk i kortene, så får vi se om noen klarer storeslem.

— Med vårt meldesystem, når vi aldri 7, sa Theien, da han fikk se alle kortene. Jeg er helt enig med Einar i at han ikke tar pokersjanse på syveren.

Etter å ha hørt disse solide Sinsenspillernes gode vurdering, valgte vi stavangergrandens opphavsmann Erik Høie og hans gode makker Louis André Strøm som våre neste ofre. Stavangerspillerne er ofte ikke redde for å ta litt sjanser, hvis de er i det humøret, så kanskje det ville skje noe når de begynte å boltre seg.

Vest Strøm	Øst Høie
1 ♣	2 ♠
3 ♣	3 ♦
4 ♦	4 ♥
6 ♣	pass

Og så fikk vi kommentarene.

— 2 spar er utgangskrav. Solid sparfarve med 2 av de 3 høyeste honnørene hvis det er 5-kortfarve. Eller også en god 6-kortfarve, sa Strøm.

— Hvorledes oppfatter du 3 kløver, spurte vi Høie.

— Han må ha EDxxx kom svaret som et skudd.

— Og hva er nå 3 ruter, spurte vi makkeren.

— 6-4 fordeling. Ikke over 16 poeng,

siden han ikke reverserer, kom det like kontant.

— Hva med 4 ruter?

— 4 ruter viser at Louis har 6-4 fordeling i kløver og ruter. Og makker må være god når han melder slik. Klart at her er muligheter, svarte Høie.

— 4 hj. er spørremelding, falt Strøm inn.

— 6 kl. passer jeg på, sa Høie, for selv med 3 ess tør jeg ikke si syv.

Da fikk se hverandres hender, sa Strøm:

— Jeg synes det er en grei kontakt. Vi kan ikke få vite om sp. Ess. Så det sikrest er å havne i seks.

Akademikerne Mathiesen—Engebretsen holder seg til Acol. Her er deres meldeserie:

Vest «Mattis»	Øst Per E.
1 ♣	2 ♠
3 ♣	3 ♠
4 ♦	5 ♣
pass	

De var tammere enn vanlig. At 2 spar var utgangskrav og at 3 kl. og 3 sp. begge viste 6-kortfarver, ble fort klarlagt.

— Hvorledes oppfatter du 4 ru., spurte vi Per.

— «Mattis» har 6-4 fordeling i kløver og ruter. Men han mangler sparstøtte. Det kan være iallfall 1 spartaper og hvilken garanti har jeg for at det ikke sitter skjevt rundt hele bordet, slike fordelingshender vi har fått å arbeide med? Er tilpasningen på topp kan det være alt mulig i kortene. Er den dårlig, kan vi kanskje ikke gjøre mer enn 5 trekk. Jeg velger det helt sikre og nøyer meg med 5 kl. Men jeg innrømmer at det kan være fristende å gå til lilleslem.

Ogndal Bridgeklubb's førstelag — brødrene Schiefloe og Frøseth—Schönborg — hadde tatt den lange turen fra Ogndal til Oslo for å være med i Sinsens turnering. Det er jo ikke hver dag vi har anledning til å la så langveifsfarende spillere prøve seg i Meldeprøven, så de var selvsagte kandidater.

Her er først brødrene Schiefloe i aksjon:

Vest Odd S.	Øst Johan S.
1 ♣	1 gr.
3 ♣	3 ♠
3 gr.	4 gr.
5 ♥	6 gr.

— Vi spiller Vienna, så makkers grandsvar er krav til utgang, er Odd Schiefloes kommentar.

— 3 kl. er en meget sterk 5-kortfarve, fortsetter Johan.

— 3 sp. viser 5-kortfarve, mer vet jeg foreløpig ikke, sier Odd.

— 3 grand viser at sparfarven passer dårlig. Men makkers hopp til 3 kl. gjør min kl. K. til et meget verdifullt kort. Dessuten viser hoppmeldingen 3 kl. at makker har en sterk kløveråpning, så her går jeg selvsagt videre, er Johans kommentarer. Men jeg velger 6 grand fremfor 6 kløver, for å beskytte min hj. K i tilfelle makker skulle ha spar Ess blankt og vi mangler hj. Ess. Lite sannsynlig, forsåvidt, men det kan ikke skade å være forsiktig.

Etter 6 grand, fikk Odd Schiefloe det vondt. Han ristet svakt på hodet, vred seg på stolen og —passet.

— Du hadde lyst på syveren?

— Ja, det skal være visst. Men jeg må gi meg. Det er tydelig at vi mangler 1 ess og etter makkers sparmelding kan jeg ikke basere storeslemmen på at det er spar Ess vi mangler. Derfor må jeg si pass. Men jeg gjør det nødt og tvungen.

— Jeg hadde igrunnen det virkelige valget, faller Johan inn. Spørsmålet for meg er om jeg skal si 4 kl. istedetfor 4 grand. Isåfall overlater jeg sleminiativet til makker.

— Får jeg 4 kl. fra deg, spør jeg i 4 ru. svarte Odd. Men syv kløver er meget vanskelig å melde.

— Enig i det, avsluttet Johan.

Hittil har ingen av parene nådd storeslemmen. Hvorledes ville det gå med Frøseth—Schönborg?

Vest Schönborg	Øst Frøseth
1 ♣	2 ♠
3 ♣	3 ♠
4 ♦	6 ♣
7 ♣!	

La oss få høre kommentarene før dere ser hverandres kort.

— 2 sp. er krav til utgang. Makker har en god sparfarve på minst 5 kort, begynner Schönborg.

— 3 kl. viser at makker før noe annet benytter anledningen til å gjenta sin kløverfarve Det gjør han ikke medmindre han har E D Kn x x eller E D 10 x x x. Så jeg begynte å like min kl. K. Om Schönborg har sparstøtte eller ei, vet jeg foreløpig ikke, svarer Frøseth.

— 3 sp. viser en meget god sparfarve — minst 6 kort. Makker er på jakt etter sparstøtte, men det har jeg ikke, fortsetter Schönborg.

— 4 ru. er et slemforsøk, sier Frøseth. Det viser en meldbar sekundærfarve. Mine ruter og kløverhonnører er gull verd. Og jeg har annen kontroll i begge de andre farvene. Derfor tar jeg selvfølgelig imot slemvittene og sier 6 kl.

— 6 kl. forteller meg alt jeg trenger å vite, svarer Schönborg. Det dårligste makker kan ha er kl. K singel. Men det klarer seg lenge hva trumfen angår. Selv regner jeg med at han holder kl. K x. Det eneste han ellers kan ha er fire små kløver, men da tror jeg han ville støttet meg tidligere. Og nå kommer en viktig ting til. Når han ikke prøver seg med 4 grand for å få rede på mine eventuelle ess, men tar imot slemvittene og hopper i 6 kl., så må han ha annen kontroll i hjerter. Han har ingen garanti for at jeg har første eller annen hjerterkontroll. Derfor setter jeg ham til hj. K. All den stund han bør ha 1—2 kort i kløver og 6 spar, kan han ikke ha lengde og styrke i ruter med singel hjerter uten å melde ruter. Dertil kommer at mine meldinger ikke har fortalt makker om noen særlig sterk hånd. Så meget bedre som jeg er i forhold til hva jeg har meldt, «tvings» jeg helt klart i 7 kl.

Interessante og gode analyser!

Leserne husker at vi for ikke lenge siden hadde Calle Stang Wolff i Meldprøven. Han og Leif Nielsen var rik-

tig et par vi hadde lyst til å se i aksjon. Her er de:

Vest	Øst
Leif	Calle
1 ♣	2 ♠
3 ♣	3 ♦
4 ♦	4 gr.
5 ♦	6 gr.

Men før vi kom så langt, var det skjedd endel, som det alltid gjør når Calle Stang Wolff er med i billedet.

— Spiller vi par eller lag, spurte Calle da han avga meldingen 4 grand.

— Du kan velge hva du vil spille, svarte vi.

— Da velger jeg par! Det gir større bevegelsesfrihet!

På 6 grand tok Leif Nielsen seg en grundig pause. Nå er vi kommet til veis ende, så nå gjør det ikke noe om jeg prater litt, for Calle har ikke mer han skal si hvad enten jeg sier pass eller storeslem. 6 grand er en god score i par. Det er korrekt å si pass, men jeg lurer på om det ikke er mer i kortene. Jeg har veldig lyst til å si 7 kl. Jeg vet at du har ru. E K x x og du vet at jeg har en ruterhonnør fjerde. Derfor er det alltid et spill for 7 ru. hvis du ikke skulle ha kl. K. Jeg tipper vi mangler sp. Ess. Meldingene tyder sterkt på det! At du mangler enten kl. K eller sp. Ess er jeg sikker på. Men sitter f. eks. kl. K fjerde imot kan det bli mindre moro. Jeg passer, men liker det ikke

— Jeg sa 6 grand for å beskytte min hj. K, svarte Calle. Men jeg sier ikke 6 grand uten kl. K. Men tenk om jeg hadde sagt 4 kl. istedetfor 3 ru. Da hadde vi fått alle tiders meldingsforløp:

1 ♣	2 ♠
3 ♣	4 ♣
4 ♦?	5 ♦
5 ♥?	6 ♦
7 ♣	

Her får du kløverstøtte, som bør vise kl. K. Du spør i ruter og får rede på esset. Du fortsetter å spørre i hjerter og får vite om hj. K pluss ru. K. Da vet du jo *alt* du trenger å vite. Det ville vært et lekkert meldingsforløp!

— Absolutt enig, svarte Red.

Forts. s. 35

PROBLEM KLUBBEN

Redak-

tører

FERENC JUSZT

HELGE VINJE

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig (og funnet feilløsningen) kan De notere Dem 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket og selv om De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnørbe- regning etter skalaen 4—3—2—1. Grand- åpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en feilanalyse. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlede spillkort. Løsningen sendes: Engens Forlag, Postboks 801, Oslo. Merk konvolutten «Problemklubben».

1. Syd har:

♠ E D 5 ♥ Kn 8 7 ♦ D Kn 8 7 4 ♣ Kn 9.

Alle i sonen, Syd gir.

Syd Vest Nord Øst
pass 1 hj. 2 kl. pass

?
Svar: Poeng:

2. Syd har:

♠ E 9 6 4, ♥ K Kn 5 4 2, ♦ K 3, ♣ 6 5.

Nord—Syd i sonen. Vest gir.

Vest Nord Øst Syd
3 kl. 3 hj. 3 gr. ?

Svar: Poeng:

3.

♠ E Kn 8 4
♥ K 7 2
♦ K 8
♣ D 10 6 4

N
V Ø
S

♠ D 9 3
♥ D 4
♦ E Kn 6 2
♣ E Kn 5 3

Syd er giver og åpner med 1 ruter. Vest melder 1 hjerter. Det kommer ingen videre meldinger fra Øst—Vest. — Hvordan bør Nord Syd melde videre?

Svar: Poeng:

4. Syd har:

♠ 10 5 4 ♥ E D 10 ♦ K 7 3 ♣ E K Kn 10.

Ingen i sonen. Syd gir:

Syd Vest Nord Øst
1 gr. pass 2 hj. pass

pass 2 sp. 3 hj. pass

?
Svar: Poeng:

5. Syd har:
 ♠ 643, ♥ EK754, ♦ E8, ♣ D65.
 Syd gir, ingen i sonen.

Syd	Nord
1 hj.	2 kl.
2 hj.	3 ru.

Svar: Poeng:

6. Syd har:
 ♠ D Kn 964, ♥ 4, ♦ 3, ♣ EK kn. 862 9.

Syd	Nord
1 kl.	1 gr.
?	

Svar: Poeng:

7.
 ♠ D 5
 ♥ EK 75
 ♦ 83
 ♣ ED 762

N
V Ø
S

♠ E75
 ♥ 62
 ♦ D10872
 ♣ K103

Nord gir, ingen i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl.	pass	1 ru.	1 spar
pass	pass	2 kl.	pass
2 hj.	pass	2 gr.	pass
3 gr.	pass rundt.		

Vest spiller hjerter Dame ut. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

8.
 ♠ E2
 ♥ ED7
 ♦ 8652
 ♣ 5432

N
V Ø
S

♠ K764
 ♥ —
 ♦ EKD
 ♣ EKDKn 109

Syd spiller 7 grand. Vest starter med ruter 10. Spilleren tar for Esset, Kongen og Damen i ruter og for Esset og Kongen i kløver. Det viser seg at Vest har 10, 9 alene i ruter og singel kløver 8. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

♠ EK54
 ♥ K102
 ♦ Kn52
 ♣ D105

N
V Ø
S

♠ 972
 ♥ EDKn54
 ♦ KD54
 ♣ Kn

Syd spiller 4 hjerter. Motparten har ikke meldt. Vest spiller spar Dame ut. — Hvordan bør Syd planlegge spillet?

Poeng:

10.

♠ D7
 ♥ K62
 ♦ 83
 ♣ 8752

N
V Ø
S

♠ K65432
 ♥ E7
 ♦ EKn
 ♣ EK3

Syd spiller 4 spar. Motparten har ikke meldt. Vest starter med ruter 9. Øst legger i ruter Dame. — Hvordan skal planlegge spillet?

Poeng:

LØSNINGENE:

1. 3 grand: 10 poeng. 2 hjerter: 5 poeng.

Nords innmelding på 2-trinnet bør være i orden, da Syd har allerede

passet en gang og Øst ennå ikke har meldt: Nord svever i stor fare for å bli doblet. Riktignok har Syd ingen hjerterstopper, men da Nord ikke har doblet opplysende til tross for at han må ha sterke kort, kan Syd slutte seg til at Nords styrke sannsynligvis ligger i kløver og hjerter. Og da må det være gode sjanser for utgang i grand. 2 hjerter er «etter boka» den korrekte melding for å finne ut om Nord har sin innmelding i orden og om han har hjerterstopper, — men da kan granden lett komme på Nords hånd, noe som kan gi katastrofale følger, hvis Nord f. e. har EDx i hjerter. . . . 2 grand kommer på tale, men dette er en dårlig melding. For å nevne et eksempel: La oss gi Nord 10 x i ruter sammen med hjerter EDx. Vil da Nord ikke være redd for at makkerparet har altfor meget materiale i hjerter og at ruterfargen da er ubeskyttet?

2. Dobler: 10 poeng.

Det er ingen fare for at doblingen blir stående. En av motspillerne tar meldingen ut i 4 kløver. Da går Syd i 4 hjerter og markerer derved at han ikke bare har god hjerterstøtte men også sterke kort ved siden. Støtter Syd derimot hjerter omgående til 4 så kan makkerparet lett miste en momp, hvis Nord er virkelig god. På den annen side kan Syd ikke ta direkte initiativet til momp da Nords innmelding kan være på kanten. — Uten spar ess ville Syd direkte støtte til 4 hjerter.

3. Meldigene gikk altså:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ru.	1 hj		
og meldingene bør da utvikle seg:			
		1 sp.	pass
2 kl.	pass	2 hj	pass
2 gr.	pass	3 gr.	pass rundt.

Det er av stor betydning å få grandkontrakten på Syds hånd. Har Vest utspillet så har 3 grand utmerkete sjanser. Kommer granden derimot på Nords hånd så blir det sannsynligvis bet.

10 poeng for meldingene.

4. 4 hjerter: 10 poeng.

Dette høres blasfemisk ut. Syd har jo åpnet på 1 grand og har derved sagt sitt, det er Nord som bestemmer og han sikter ikke mot utgang. Men bare et esel er absolutt konsekvent. I bridge må man iblant være en opportunist: Etter meldingene å dømme har Nord sannsynligvis singel spar og da kan såpass lite som 6 små hjertere gi ham utgang i hjerter, men han har nok litt mer, og hvorfor ikke f.eks. knekten, sjette i hjerter sammen med kløver eller ruter damen? I begge tilfelle skal det ytterst lite til for at utgangen skal stå. Sannsynligvis kommer det spar ut slik at ruter kongen ikke vil bli angrepet med en gang. Dette gir Nord tid. Og etter meldingene å dømme må Vest slett ikke plaseres med alle uteværende bilder — han beskytter jo delvis makkers pass, og derved er det rimelig håp om å finne kløver dame eller hjerter konge eller sogar ruter ess hos Øst.

5. 5 kløver: 10 poeng.

Syd gjenmelding av 2 hjerter var litt av en undermelding, han burde heller støttet til 3 kløver. Og når Nord viser virkelig styrke og pen fordeling da må Syd tone flagg. Man kan være fristet å melde 4 grand (Blackwood), men meldingen anbefales ikke: la oss gi Nord: E x, ingen, KD x x x, K Kn 10 x x x. Nord viser ett ess — og hva skal Syd melde? Eller la oss gi Nord: E x, ingen, D 9 x x x, E x x x x. Nord viser da automatisk 2 ess og vi er kommet i en momp som vi neppe ønsker å være i! — Men over hoppet til 5 kløver er det ikke vanskelig for Nord å plasere Syd med et av minorfarge-essene og han vil i første tilfelle uten å nøle legge på til 6. Mens han i det andre tilfelle vil skynde seg til å passe.

6. 3 spar: 10 poeng.

1 grand over 1 kløver er en forholdsvis sterk melding. Fremdeles har motparten overvekten av punktstyrken, men de holder seg tauese. Da er styrken mellom dem jevnt fordelt og de har ikke særlig fordelingsstyrke. Det-

te betyr at vi rimeligvis kan håpe at våre farger ikke sitter skjævt. Dårligere sparstøtte enn 3 små har bordet sikkert ikke, så det er fullstendig i orden å oppfordre makker til å gå i utgang i spar. Han skjønner nok godt at vi har en voldsom fordeling og vil kunne vurdere ess meget høyere i de røde farger enn f. e. K D Kn.

7. Vest må antas å ha så å si resten av de uteværende billedkort — kanskje med unntagelse av ruterknekt. Hjerter ess settes i straks. Så følger alle kløverne. Syd kaster 2 ruter eller en ruter og en spar. Deretter kommer turen til hjerter konge og en hjerter til. Vest kommer inn og må sannsynligvis gi kontrakten.

10 poeng for spilleføringen.

8. Hadde Syd hatt en spar mindre og en hjerter mer samtidig med at Nords hjerter Dame byttes ut med hjerter knekt — så hadde de færreste unngått å se den enkle tosidige squeeze: under forutsetning av at det var Vest som holdt hjerter Konge og Dame. Hjerter trekkes straks og Vests honnør stikkes med esset (Vienna Coup). Så følger alle kløverne. Og når den siste spilles må Vest oppgi sparholdet. Bordet kaster da hjerter knekt og Øst blir squeeze i ruter og spar. — På grunn av de dårlige kommunikasjoner er det ikke mulig tidlig i spillet å ta for hjerter ess, derved er temporeringen av squeeze tilsynelatende ødelagt. Men det er ikke tilfelle. Hvis bare Vest virkelig har hjerter konge så vinner spillet allikevel! Forskjellen blir bare at motspillerne ikke blir squeeze-

Hotel Fønix - Postcaféen

Dronningens gate, Oslo

Øl og Vin — Billig mat

Innehaver : Kirsten Kjelsberg

2 minutter fra Østbanestasjonen

Like ved Hovedpostkontoret

zet i et og samme stikk, men Østs tur kommer ett stikk senere: før siste kløver spilles er situasjonen da følgende:

♠ ????	N	♠ ?????
♥ K x	V Ø	♥ ingen
♦ ingen	S	♦ Kn
♣ ingen		♣ ingen.

♠ K 7 6 4
♥ ingen
♦ ingen
♣ 9

Når kløver 9 spilles må Vest kaste en spar. Nord kaster hjerter Dame. Øst har ingen vanskeligheter og kaster en spar. Spar til esset. Så kommer hjerter ess og Øst kan pakke sammen.

10 poeng for spilleføringen.

9. Problemet kan samles i følgende: skal spilleren gardere seg mot 5—1 sits i spar eller mot 4—2 sits i ruter. Det er større fare for det siste alternativ. Derfor kan spilleren basere seg på 3 og 2 sits i hjerter og spille: spar ess, liten hjerter til esset og liten hjerter til 10en. (Kanskje har den motspiller som har singel spar eller singel ruter bare 2 hjertere...) Så liten kløver til knekten. Det er likegyldig hvilken av motspillerne kommer inn. Det fortsettes vel med spar. Spilleren stikker og trekker kløver Dame. Dekker Øst så stjeler Syd og alt er over. Dekker Øst ikke så kaster Syd spartaperen og den fjerde ruter forsvinner senere på kløver 10.

10 poeng for spilleføringen.

10. Det sannsynligste er at spilleren har 2 spartapere og da hjelper bare en meget usannsynlig squeeze i hjerter og kløver: 6 hjertere må sitte sammen med 4 kløvere. Selvfølgelig skal spilleren forsøke å spille sparfargen med bare en taper. Dette er mulig hvis Vest har esset dobbel. Liten til Damen og deretter liten fra begge hen-

der. Alt dette er rutine. Poenget med spillet er at spilleren skal gi motparten en sjansje til å gjøre feil! Ruter stikkes med en gang og spilleren returnerer ruter straks! Motparten kan gjerne få inntrykket at Syd er ute etter en ruterstjeling og det kan tenkes at det følger spar ess og spar.

10 poeng for ruter knekt i annet stikk.

PREMIEKONKURRANSEN

Feilanalyse i Problemlklubben i nr. 10/1960 var i spill nr. 8.

♠ 9 4
♥ K Kn 7
♦ E 9 7 5 3
♣ E 7 4

N
V Ø
S

♠ E 8 7
♥ E D 8 2
♦ D 10 6 2
♣ K D

Syd spiller 6 ruter. Motparten har ikke meldt. Vest starter med en liten spar og Øst kommer på med Damen. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Vårt svar: Uten spar ut hadde moppen hatt en meget god sjansje. Som det ligger an må enten ruter konge være singel hos Vest eller ruter Knekt singel hos Øst. Spilleren må gjette. Det er bare et lite punkt som peker i en av retningene: spilleren skal trekke ruter Dame i håp om å finne ruter Knekt singel hos Øst. Tilleggssjansje: Vest har ruter konge dobbel og velger ikke å dekke Damen.

Det riktige svar er: Syd skal trekke liten ruter til esset. Faller kongen fra Vest så saksess Østs knekt og spilleren får 13 stikk. Faller ikke kongen hos Vest så går spilleren straks løs på hjerterne og vinner hvis ruterne opprinnelig satt 3 og 1 og den som hadde 3 ruter også har 4 hjertere. Denne spilleplanen garderer ikke mot K Kn x hos Vest, men er allikevel den beste plan.

Den oppsatte premie tilfalt herr Trygve Nilsen, lege, Hegdehaugsveien 7, Oslo.

Spill fra - - -

Forts. fra s. 18

la oss si at vi er kommet til 3 grand med syd som spiller og at spar kn. blir spilt ut. Vi tar finessen, og ser forøvrig at vi har 8 stikk, det 9. må sannsynligvis bli i hjerter, særlig fordi vi antar at vest har en av de høye honnører der. Noe hjerterstikk blir det imidlertid med den foreliggende sits ikke lett å få, derimot får vi nesten automatisk et ekstra kløverstikk, idet øst etter 2 gangers ruterspill blir låst, og kan ikke fri seg med kløver mer enn 1 gang uten at syd får et ekstrastikk her (han må jo ta kløverfinessen, når begge hjerterhonnørene sitter galt). Jeg kan i det hele tatt ikke se at kontrakten kan betes med beste spill, det er flere interessante situasjoner som kan oppstå etterhvert som spillet utvikler seg.

Resultatene ble:

Leif Christiansen/Leif Nielsen	1215
Gunnar Johansen/Odd Larsson	1212
Rolf Allgot/Sverre Allgot	1172
Otto Berggrav/Ludv. Sønsteby	1124
Erling Andersen—Per Nielsen	1122

Dameklassen:

Laila Bræckan/Kari Røsholm	1219
Ingrid Farup/Bodil Voss	1201
Clara Christensen/Ida Fasmer	1147
Kirsten Schibbye/A. Struksnæs	1134

Meldeproven

Forts. fra s. 30

Før jeg slutter vil jeg gjerne takke Skjelle for dette spillet. Det satte grå hår i hodet på de fleste av spillerne. Og det ga oss mange morsomme analyser, som tilfulle viser hvor avvekslende og variert, men først og fremst hvor logisk og interessant bridge er og kan være. Selv om vi har gode hender på lager til Månedens meldeprøve, er vi alltid åpne for spill som våre lesere kan sende oss hvis de ønsker å se hvorledes toppspillere løser problemene — eller ikke klarer å løse dem.